
Z P Ě V N Í K
ODDÍLŮ ICHTHYS

„NEZBOŽNEJ“

dRak
Einstein
Ještěrka
Petr
T_EX

Amazonka	1	Honky tonky blues	23
Andělská	1	Hrás	23
Anděl	2	Hrobař	23
Arizona	3	Hudsonský šífy	24
Až se k nám právo vrátí	3	Húsličky	25
Babička Marry	4	Hvězda na vrbě	25
Batalion	5	Chajda	25
Bedna vod whisky	5	Chodím po brodwayi	26
Bim Bam	6	Jarmila	26
Bláznova ukolébavka	6	Jarní kurýr	27
Blízko Little Big Hornu	7	Jarní tání	27
Bonsoir mademoiselle paris	7	Jaro	27
Bratříčku, zavírej vrátka	8	Jdem zpátky do lesů	28
Brej den	8	Jdou po mně, jdou	29
Buráky	9	Johanka	29
Carpe diem	9	Jožin z bažin	30
Cizinec	9	Kapr	30
Co jsem měl dnes k obědu	10	Kdyby tady byla taková panenka	31
Černý muž	11	Když jde malý bobr spát	31
Červená řeka	11	Když je v Praze hic	32
Čtyři bytelný kola	12	Když jsem šel z Hradiště	32
Darmoděj	13	Když mě brali za vojáka	33
David a Goliáš	14	Když náš táta hrál	33
Dej mi víc své lásky	14	Kladivo	34
Dělání	14	Kluziště	35
Dezertér	15	Kometa	35
Divoké koně	15	Kozel	36
Džungle ztichla	15	Krutá válka	36
Elektrický valčík	16	Lachtani	37
Eště som sa neoženil	17	Lišaji	37
Ezop a brabenec	17	Lod' John B.	38
Farao	18	Malé kotě	38
František	19	Marnivá Sestřenice	39
Frenky	19	Mikymauzoleum	39
Hercegovina	20	Míle	40
Hlídač krav	20	Mlýny	41
Hlídej lásku skálo má	21	Montgomery	41
Hobó	21	Morituri te salutant	42
Ho ho Watanay	22	Mou doubrou zprávu hlásej	42
Holubí dům	22	Náměšť	43

Na předměstí stával dům	43	Širý proud	64
Nebeští jezdci	43	Šlapej dál	64
Nevidomá dívka	44	Štěně	65
Nezacházej, slunce	45	Tak už mi má holka mává . . .	65
Niagára	45	Taši de lé	65
Oh, freedom	45	Tereza	66
Okolo Hradce	46	Těšínská	67
Okoř	46	Tisíc mil	67
Omnia vincit amor	47	To máme mládež	68
Orlice	47	To ta Heřpa	68
Petěrburg	48	Trh ve Scarborough	69
Písek	49	Trpasličí svatba	69
Písen co mě učil listopad	49	Třešně zralý	70
Píseň zhrzeného trampa	50	Tři bratři	71
Pískající cikán	50	Tři citrónky	71
Pocestný	51	Tři čuníci	72
Podívej, kvete růže	51	Tři kříže	73
Pohádka o princezně a o hrádku	52	Tři myši prašivý	73
Poštorenská kapela	53	Tři tamboři	74
Poutník a dívka	53	Tulácký blues	75
Přiďdi Jano k nám	54	Ukolébavka pro Izáka	75
Rána v trávě	54	Už to nenapravím	75
Rehradice	54	Válka růží	76
Rodné údolí	55	V buši	77
Rosa na kolejích	55	Ved' mě dál, cesto má	78
Růže z Texasu	55	Veličenstvo kat	79
Řekni, kde ty kytky jsou	56	Vlak v 0.5	80
Sbohem, galánečko	57	Vlaštovko leť	81
Sedávám na domovních schodech	57	Yesterday	81
Severní vítr	57	Zahrada ticha	82
Slaboch Ben	58	Za svou pravdou stát	82
Slavíci z madridu	59	Zatracenej život	83
Sotva se narodíš	59	Zelené pláně	83
Soudný den	60	Zítř ráno v pět	84
Spinkej	61	Zvoník	84
Stály baby	61	Žába puk	85
Stará archa	61	Želva	85
Starý příběh	62	Život je jen náhoda	85
Strom	63	Žízeň	86
Stůj břízo zelená	63		

Amazonka

1. Byly krásný naše plány, / byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány, / starší jsme jen o pár let.
Tenkrát byly děti malý, / ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, / i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se / v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly / tvoje oči džínový.
2. Kluci tenkrát, co tě znali, / všude, kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkávali, / a já hrdě přisvědčil.
Tvoje strachy, že ti mládí / pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo / „Amazonka“ neříká.
3. Zlatý kráse cingrlátek, / jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, / nosit dals' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláků, / samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla /: pořád stejná, přísahám :/

Andělská

1. Bože, podej mi ještě ten kalich.
To víno, co s nocí se měnívá na líh.
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám.
Tu ru tu tuu.
- A že hoře se skutálí do jedné slzy. Ta slza se vsákne a pak ji to mrzí.
Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém.
Tu ru tu tuu. Zatím
- R1: Počítám nebe světla, kam nedostanu
Miluju tebe a pak usu a vstanu.
A tak, tu ru tu tuu
2. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh

Snad na dně se perlama zaleskne,
pak vyměním veselé za teskné písň.
Tu ru tu tuu.

A pak hoře se skutálí do jedné básně,
ta báseň se vsákne a na zemi zasněží
A po prvním slunci a s první tmou.
Ta kometa zamíří nad Letnou
Tu ru tu tuu. Zatím ...

R2: počítám nebe, pusy co nedostanu.
Miluju tebe a pak usnu a vstanu.
A tak, tu ru tu tu

3. Tak podej podej mi ještě ten kalich,
to víno, co s nocí se měnívá na líh
Snad nad ránem na dně se dočtu,
že v kastlíku andělskou počtu mám
Tu ru tu tu. Zatím ...

R1 + R2

Anděl

1. Z rozmlácenýho kostela / v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, / polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, / já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně / lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, / chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi / pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, / co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, / pozorující ptáky,
debatující o Bohu / a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, / pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, / že mohou poletovat.

3. Když novinky mi sděloval / u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval / z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, / on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá / novýho z mojí helmy.

Arizona

1. **C** Projížděl jsem starým Colorédem, když tu slyším výkřik vzdálený. **G**
C Jedu podle hlasu a k mému úžasu, ležel tam muž nožem skolený. **C⁷ F Fm C G**
- R: Rutyšuty, Arizona, Texas, Rutyšuty, Arizona má.
 Jedu podle hlasu ...
2. Obracím ho k sobě obličejem, poznal jsem v něm svého dvojníka.
 Jeho tělo bylo probodáno noží, čerstvá krev mu z rány vytéká.
3. Privil ke mně hlasem zmírajícím, takže jsem mu sotva rozuměl:
 „Byla to léčka a já to nevěděl, jako starej vůl sem naletěl.“
4. Nechtěj holka Arizonu poznat, nechtěj holka Arizonu znát.
 Ve dne musíš střílet a v noci milovat, tak nechtěj holka Arizonu znát.
- Rutyšuty, Ukrajina, Donbas, rutyšuty, Ukrajina má.
 Jedu na kombajnu, za sebou mam lajnu a přede mnou dvěšty hektarů.
- Rutyšuty Farská louka tábor, rutyšuty Farská louka má.
 Jdeme na Ořešník a sebou máme deštník a vono stejné přšet nebude.

Až se k nám právo vrátí

1. **Dm** Chci sluncem být a ne planetou, až se k nám právo vrátí, **A⁷**
 chci setřást bázeň staletou, až se k nám právo vrátí. **Dm**
- R: **Dm** Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí, **A⁷**
Dm já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál, až se k nám právo vrátí. **C F B A A⁷ Dm A⁷**
2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst, až se k nám právo vrátí,
 a na co mám chuť, to budu jíst, až se k nám právo vrátí.
- Už nechci jen kývat, chci svůj názor mít, až se k nám právo vrátí,
 a jako člověk chci svůj život žít, až se k nám právo vrátí.
3. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až se k nám právo vrátí,
 své děti po svém vychovávat, až se k nám právo vrátí.
- Už se těším až se narovná, až se k nám právo vrátí,
 své věci rozhodnu si sám, až se k nám právo vrátí.

Babička Marry

1. **Am**
Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordyler,
Dm Am H⁷ E
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, kapitán pucuje revolver.
Am
Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dm Am E⁷ Am
ale zato krčmářova chata, křepčí rykem chlapské zábavy.
G⁷ C G⁷ C
Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
G⁷ G⁷ C E⁷ F F^{#dim} E
plch, skunk, vše utíká po stráni od Medníka.
Am
Krčmář zhasne kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si zakryje,
Dm Am H⁷ E G⁷
rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou: "Blíží se k nám postrach prérie."
C D⁷ G⁷ C
Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí lasem.
D⁷ G⁷ C E
Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí hřebce křepce, ať chce či nechce.
2. Žádné zuby, z jelenice sukně, ale zato tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně, Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla v krčmě dveře letí a babička vchází do dveří,
„Pintu ginu, lumpové prokletí!“ bezzubou dásní zaláteří.
Vypiju to jen ve stoje, jdu do volebního boje,
zírám zas město drahý, jedu volit do Prahy.
Dopila a aby se neřeklo, putukáře změni v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo s šlajsnou svatojánských atolů.
Mary, babička Mary, pádluje bez námahy po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary jde do volebního boje za kovboje.
3. Ledva v Praze kotvu vyhodila, pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila, že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahraná, oni že maj hlas ze Štěchovic.
Stoletý věk prý navadí, na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce, volala ji polnice.
Tak babičku, pro kterou vždy byla válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabila volební agitace.
Mary, bojovná Mary, už nesesává v sedle, ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

Batalion

- R: **Em G D Em G D Em Hm Em**
Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro - hý - ří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
1. **Em G Am Em Hm**
Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,
Em D Em Hm Em
ostruhami do slabin koně po - há - ní.
- Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.
- R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří.
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.
2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
- Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

Bedna vod whisky

1. **Am C Am E**
Dneska už mně fóry nák nejdou přes pysky,
Am C Am E Am
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Am E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Am C Am E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyně.
- R: **A D E A**
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeského baru, já sucho v krku mám,
D E Am
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Bim Bam

1. Hvězda zářila a vzduch se chvěl, / hvězda zářila a vzduch se chvěl,
hvězda zářila a vzduch se chvěl, / jasná noc nad Betlémem stála.
- R: Tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam,
přišli lidé z dále, povídali a chodili sem tam.
Ó, jak se máte? Ó, proč se ptáte?
Tichounce tam hráli, na zvonky si zvonili bim bam.
2. 3x/: V chlěvě dítě jako z růže květ :/ králové vzdávají mu díky.
3x/: Látky šperky radost pohledět :/ k tomu datle a čerstvé fíky.
3. 3x/: K ránu všichni tiše usnuli :/ k jejich štěstí či k jejich smůle.
3x/: Hvězda zářila a vzduch se chvěl :/ pokoj všem lidem dobré vůle.

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.
- R: Máš, má ovečko, dávno spát a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, dnes máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Blízko Little Big Hornu

1. ^{Am} Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer ^{Dm} se svým praporem,
^{Am} modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin,
^{Am} a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
- R: ^A Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen, ^{E⁷}
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem, ^A
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj ^D zná,
^{E⁷} proč Custer neposlouchá ta slova varovná? ^A ^{Am}
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Bonsoir mademoiselle paris

1. ^{Em} ^{H⁷} Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou, ^{Em} ^D ^G ^{H⁷}
^{Em} ^{H⁷} mám víc než krupíer a stíny Sacre-Coeur nade mnou. ^{Em} ^D ^G ^{H⁷}
- R: ^C ^D ^G ^{Am} ^{H⁷} ^{Em} Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
^C ^D ^{Em} ^C ^D ^{Em} bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.
2. Zním bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka «car je t'aime, oh mon cher.»

Bratříčku, zavírej vrátka

1. **Am** **C**
Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G **E**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

- R: **Am Em Am Em Am Em Am Em**
Prší a venku se setmělo,
Am Em Am Em Am Em Am Em
tato noc nebude krátká,
Am Em F Em Am
beránka vlku se zachtělo,
F Em Am E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

- R: **F Em F Am F Am F Am**
...bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Brej den

1. **Cmaj Fmaj Cmaj F G**
Brej den, pane slimáku, brej den, jakpak se vám klouže po slině?
Cmaj Fmaj G G⁷ C
Já vím, máte mě na háku, ale já vás zcela chápu, tak to nesu hrdinně.
2. Brej den, paní zízalo, brej den, tak co, půjdeme dnes na ryby?
Já vím, vás to dožralo, ale já vás do tý piksly nedal, já mám alibi.
3. Brej den, paní slonice, brej den, můžu vám vzít míru na župan?
Já vím, v Černé kronice budou zítra psát, že jsem byl k smrti udupán.
4. Brej den, paní správcová, brej den, pomůžu vám s prádlem na půdu.
Brej den, proč jste taková? Tam, kam mě teď posíláte, tam já nepudu.
Brej den ...

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
na polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
jak válejí se v trávě a louskaj' buráky.
- R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války, je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník je v sedle, volá: „Yankeeové jdou!“,
mužstvo stále křičí, že dál už nemohou,
plukovník se otočí a hledí do dálky,
jak jeho slavná armáda tam louská buráky.
3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy pak půjdem políbit,
až zeptaj' se Tě: „Hrdino, cos' dělal za války?“
„Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky.“

Carpe diem

1. Nadešel asi poslední den, podívej, celá planeta blázní,
a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům,
půjdu po kolejích až na konečnou, hle, jak mám krok vojensky rázný,
a nezastavím ani na červenou, natruc předpisům.
- R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.
2. Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán, ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.
3. Žádný slib z těch, co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let, na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal, carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a já nemám chuť snít, co by bylo dál.

Cizinec

1. Na kraji pouště sluncem spálený stojí naše malý město dřevěný,
jednoho dne, právě čas oběda byl, se na kraji města jezdec objevil.

Měl černý sombrero, na něm bílej prach, pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži, na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.

- F**   **G**   **F**   **C**
R: Tu jeho tvář, tu každej z nás poznal, na každým nároží zatykač vlál,
Dm   **Am**   **E**   **Am**
na něm cifra, za kterou by sis žil, a přece nikdo z nás nevystřelil.
2. Pomalu projížděl hlavní ulicí, město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez', jeho stín šel za ním a za stínem děs.
Zábava u baru prudce zvadla, když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
3. On jenom se usmál a dopil svůj drink, mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým, za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Co jsem měl dnes k obědu

- E**   **A'**   **E**   **A'**
1. Představte si, představte si co, jsem měl dnes k obědu,
E   **A'**   **D'**
představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu:
G   **A'**   **D'**   **G**
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým.

- H'**   **E**   **A'**   **H'** **E**
R: To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

2. + pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
3. + kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
4. + sám jsem si za pecí zadělal telecí.
5. + šhubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
6. + uzený na hrachu, střílel jsem ho na bráchu,
jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčíky,
co je moc, to je moc, syrečky from Olomóc,
na chlebě romadur od madam de Pompadur,
špenátovou konzervu, teď to všechno rozervu,
vařené bravčové, zožrali ho bačové,
žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
koprovou vod dna dala teta hodná,
zaječí pysky zapíjel jsem whisky,
kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
kuřata smažený, ale už bez Mařenky.

Černý muž

1. ^G Černý muž pod bičem otrokáře žil, ^C černý muž pod bičem otrokáře žil, ^G
^{H⁷} černý muž pod bičem otrokáře žil, ^{Em} Kapitán John Brown to zřel. ^{Am} ^{D⁷} ^G
- R: 3x /: Glory, glory aleluja :/ ... kapitán John Brown to zřel.
2. Sebral z Virginie černých přátel šik, ... prapor svobody tam zdvih.
3. V čele věrných město Herpes-Fevry jal, ... právo, vítězství a čest.
4. Hrstka statečných však udolána jest, ... kapitán John Brown je jat.
5. Zvony Charlestownu v dáli temně zní, ... Johnův den to poslední.
6. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, ... jeho duch však kráčí dál.

Červená řeka

1. ^D Pod tou skálou, kde proud řeky syčí, ^{D⁷} tam kde ční červený kamení, ^G
^D žije ten, co mi jen srdce ničí, ^{D⁷} toho já ráda mám k zbláznění. ^G ^D ^{H⁷} ^{Em} ^{A⁷}
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí, já ho znám, srdce má děravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí, bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží, nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží, bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří, kdy mu prý už to své srdce dám,
na to já odpovím, že čas maří, srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá, hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná, dokud sám se zas k nám nevrátí.

Čtyři bytelný kola

1. $\overset{\text{C}}{\text{Č}}\overset{\text{G}}{\text{t}}\overset{\text{Am}}{\text{y}}\overset{\text{F}}{\text{r}}\overset{\text{Em}}{\text{y}}\overset{\text{G}}{\text{b}}\overset{\text{C}}{\text{y}}\overset{\text{F}}{\text{t}}\overset{\text{C}}{\text{y}}\overset{\text{G}}{\text{t}}$
tak ještě pár dlouhých mil zbejvá nám, tam je cíl.
 $\overset{\text{C}}{\text{A}}\overset{\text{F}}{\text{t}}\overset{\text{Fm}}{\text{a}}\overset{\text{C}}{\text{k}}\overset{\text{F}}{\text{t}}\overset{\text{G}}{\text{a}}$
A tak zpívej o Santa Cru - uz.
- R: $\overset{\text{F}}{\text{P}}\overset{\text{C}}{\text{o}}\overset{\text{G}}{\text{l}}\overset{\text{C}}{\text{y}}\overset{\text{F}}{\text{t}}\overset{\text{C}}{\text{y}}\overset{\text{D}^7}{\text{t}}\overset{\text{G}^7}{\text{e}}\overset{\text{C}}{\text{b}}\overset{\text{C}}{\text{y}}$
až přejedem támhle ten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.
Georgi, jsem už celá roztřesená, zastav!
Zalez zpátky do vozu ženo!
2. Jen tři bytelný kola ...
Tatínku, tatínku, už mám plný nočníček!
Hrome, synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!
3. Jen dvě bytelný kola ...
Synu, vždyť jedeme jako s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho taky vezu!
4. Už jen jediný kolo ...
Georgi, zastav, já se strašně bojím indiánů!
Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!
5. Už ani jediný kolo ...
Indiáni!!! (pokřik)

Darmoděj

1. **Am** **Em** **Am** **Em**
Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Am **Em** **Am** **Em**
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **Am**
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Em **F**
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **Am**
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
- Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tíše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- R: **Am** **Em** **C G Am F F#dim E7**
/:Na nana na .. :/
2. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
- Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.
3. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

David a Goliáš

C **Am** **F** **G C** **Am** **F** **G⁷**
Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat.
C **A** **Dm** **G⁷ C** **H⁷**
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Em **A** **H⁷ Em** **A** **H⁷**
Obr do pidimužíka mydlí, domnívaje se, že vyhraje.
G **Em** **Am** **D⁷ G** **G⁷**
Klidně sedme na židli, čtème bibli, tam to všechno je.

- C** **Am** **Dm** **G⁷ C** **Am** **Dm** **G⁷**
1. Samuelova kniha nám povídá, jak na Žida přišla veliká bída,
C **Am** **F** **Fm** **C** **A^{b7} G⁷**
jak ti bídí Filištíni válku vést nebyli líní, až potkali Davida.
2. David šel do války volky, nevolky, z velké dálky nesl bratrům homolky,
v pochodu se cvičil v hodu, dal si pro strýčka Příhodu, tři šutry do tobolky.
A^b **C** **D⁷**
Hej, hej, kam se valej, vždyť jsou malej!
G⁷ **E⁷** **Dm⁷** **G⁷**
Takhle Goliáš ho provokuje, David slušně salutuje.
3. Když mu ale obr plivnul do očí, David se otočí prakem zatočí,
když začínáš, no tak tu máš, byl jsi velkej, já měl kuráž, a jakej byl Goli - áš.
C **D⁷ G⁷ C**

Dej mi víc své lásky

- Am** **C** **Am** **G** **E⁷**
1. Vymyslel jsem spoustu napadů, ať, co podporujou dobrou náladu, ať,
Am **D** **Dm** **Am** **E** **Am** **G**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu, v noci chodit strašit do hradu, ať.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, ať, v bílé plachtě chodím pozadu, ať,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky vyrábím tu hradní záhadu, ať.
- R: **C** **E⁷** **Am** **F** **C** **G**
Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc své lásky, ať,
C **E⁷** **Am** **F** **C** **E⁷**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic, já chci jen pohladit tvé vlásy, ať.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať, mi dokonale zvednul náladu, ať,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy zamknu si na sedm západů, ať.

Dělání

- G** **C** **G** **C**
1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Am **D** **G** **Em**
Úpeč třeba chleba, postav třeba zed'
C **D** **G** **Em** **C** **D** **G**
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď Začni s tím hned teď
- R: **C** **D** **G** **Em** **C** **D** **G**
Dělání, dělání všechny smutky zahání Dělání, dělání je lék
C **D** **G** **Em** **C** **D** **G**
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání Dělání, dělání je lék

Dezertér

1. **C** **Dm** **C** **G⁷** **C** **G** **Am** **G** **D⁷** **G**
Zdál se mi má milá jednou sen, zdál se mi má milá jednou sen.
C **Dm⁷** **Em** **Dm** **G⁷** **C** **Dm** **C** **Dm** **G**
Že's přišla k nám, že's přišla k nám, já jsem mašíroval pod ok - nem,
C **Dm⁷** **Em** **Dm** **G⁷** **C** **Dm** **C** **G⁷** **C**
Že's přišla k nám, že's přišla k nám, já jsem mašíroval pod ok - nem.
2. /: To nebyl, můj milej, žádnéj sen, :/
/: já přišla k vám, já přišla k vám, ty jsi byl na vojnu odveden. :/
3. /: Na vojnu do Hradce Králové, :/
/: tam prej na nás, tam prej na nás, šavleva blejskají Prajzové. :/
4. /: Tejden už v zákopu ležíme, :/
/: co přijde dál, co přijde dál, kdy budeme ládovat, nevíme. :/
5. /: Vtom se zved větříček májovej, :/
/: vod Prajza k nám, vod Prajza k nám, přinesl papírek notovej. :/
6. /: Tak mě tu máš zase, milá má, :/
/: proč bych měl jít s Prajzem se bít, když on je muzikant jako já. :/

Divoké koně

1. **Em** **Am** **Em** **G** **Am** **Em**
/: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/
Am **Em** **Am** **Em** **Adim** **C**
vzduch těžký byl a divně voněl tabá - kem,
Am **Em** **Am** **Em** **H⁷** **Em**
vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor?
3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu, ještě neumírej, sil máme dost.
4. V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.
5. Stébła trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků.
6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád.
Já viděl divoké koně ...

Džungle ztichla

1. **G** **D⁷** **G**
Džungle ztichla, večer nastal, ku spánku se všechno klade.
Em **A⁷** **D⁷** **G**
Je v táboře smečky vlků na stráží vlče mladé.

- G D⁷ G**
 R: Vlče přece nemá strach z ničeho, přivítá tesáky každého.
A⁷ D⁷ G D⁷ G
 Kdejaký nepřítel ozve se, prožene ho řádně po lese.
2. Vlče ví, že zákon smečky, dobrým vlkem být mu káže.
 Když Akela k boji velí, každý běží pln kuráže.
3. Kdo slabšímu křivdit začne, ať dá pozor na vlčáky,
 jeho choutky krvelačné bídne skončí pod tesáky.

Elektrický valčík

- Am E⁷**
 1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
Am
 hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
F Am
 nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
F E⁷
 v naší obci mezi kopci plnily se korbele.
- A E⁷ Edim E⁷**
 R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A Adim A
 byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
A⁷ D E C^{#m} F^{#m} Hm E⁷ A
 střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
A⁷ D E C^{#m} F^{#m} Hm E⁷ A
 střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.
- A nyní, kdo tu všechno byl:*
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.
2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
 tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
 budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
 jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.
- Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:*
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!

Eště som sa neoženil

- Am** **E⁷** **Am**
 Eště som sa neoženil už ma žena bije
Am **E⁷** **Am** **G**
 a ja som si narychtoval tri dubové ky - je.
C **Dm** **G⁷** **E⁷**
 S jedným budem ženu bici a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci.
Am **Dm** **Am** **E⁷** **Am**
 A s tým tretím kyja, kyjačiskom pojdzem na zálety.
- Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna,
 opýtáme sa mlynára, čo že za novina.
 kolečka sa otáčajú, žitečko sa mele, mele, mele, mele
 moja milá sa vydáva, pojdzem na vesele.

Ezop a brabenec

- C** **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G⁷** **C**
 Jednou z lesa domů se nesa moudrý Ezop,
C **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G⁷** **A⁷**
 potkal brabce, který brabence málem sezob.
Dm **E** **Dm** **D⁷** **G⁷**
 Brabenec se chechtá, Ezop se ho hned ptá,
C **Em** **Am** **Am⁷** **F** **G** **Dm** **G⁷**
 čemu, že se na trávě v lese právě řeh - tá?
- C** **G⁷** **C** **B** **A⁷** **D⁷**
 Já, povídá brabenec, se taky rád hlasitě chechtám, chechtám,
A^{b7} **G⁷** **C** **D⁷** **Dm⁷** **G⁷**
 když pupenec kyselinou leptám.
  - Víím, totiž ten brabenec, mravenečník, že se mě neptá, neptá,
Dm **G⁷** **C**
 pozře mě ať se chechtám, nechechtám.
- A^b** **E^{b7}** **A^b** **E^{b7}**
 Kampak by to došlo třeba s pouhou ponravou,
G **D⁷** **Dm** **G⁷**
 kdyby měla plakat, že je ptačí potravou.
- Ty, ač nejsi brabenec, se taky rád hlasitě chechtej, chechtej
 a na svou bídu si nezareptej.

Farao

Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.

1. Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
2. Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům,
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.

- R1: /: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :/
3. Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
  4. Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
  5. Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.

- R2: /: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :/
6. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal „Stůj!“
  7. Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.

R1

Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

František

1. G Na hladinu rybníka svítí sluníčko C
Em a kolem stojí v hustém kruhu topoly, G
Am které tam zasadil jeden hodný člověk, Hm
Am jmenoval se František Dobrota. D

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouvej, co máš všechno udělat.

- R: C Balabambam, balabambam, D C balabambam, balabambam, D C
D C Am balabambam, balabambam, D kolem rybníka vysázet topoly

2. František udělal všechno, co mu řekla,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky ráno,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Frenky

1. C Kolik je smutného, když mraky černé jdou lidem nad hlavou, smutnou dálavou, G⁷ F C
F já slyšel příběh, který velkou pravdu měl, za čas odletěl, každý zapomněl. G⁷ F C
- R: G⁷ Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán, po Státech toulal se jen sám, F C
F a že byl veselej, tak každej měl ho rád. tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál, C Am
F a každý, kdo s ním chvílku byl, ten dlouho se pak smál. G⁷ C
2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frenkův zpěv jde dál, noci s písni dál.
3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít, jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smílek konec měl, farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hercegovina

Při „infanteria“ se stojí, při „císař pán“ se navíc salutuje.

- A E
1. /:/ Šel jsem šumným hájem, široou rovinou, :/
A A' D Hm E A
/: potkal jsem tam myslivečka, šel se svojí milou, (ba jó,) :/
2. Už je, moje milá, konec lásky tý, já už musím narukovat k infanterii.
3. Infanteria, to je chloubu má, ta musela bojovati za císaře pána.
4. Za císaře pána, jeho rodinu, ta musela vybojovat Hercegovinu.
5. Hercegovina lautr rovina, tu musela vybojovat infanteria.
6. Táhle pod strání šnelcug uhání a pod strání jsou schováni mohamedáni.
7. Mohamedáni, to jsou pohani, kalhoty mají podkasaný, plivaj do dlaní.
8. A ty turkyňe, tlustý jak dyně, ty císař pán nerad vidí ve své rodině.

Hlídač krav

1. ^D Když jsem byl malý říkali mi naši, „Dobře se uč a jez chytrou kaši,
^G až jednou vyrosteš budeš doktorem práv.“
^D takový doktor sedí pěkně v suchu, bere velký peníze a škrábe se v uchu,
^G já jim ale na to řek „Chci být hlídačem“krav.
^D
- R: ^D Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštany a mýt se v lavoře
^G od rána po celý den zpívat si jen
^D zpívat si /: pam pampa dampampa dádam:/
^G pam padadadam padap padám
2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví
3. Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu si do mokré trávy
s nohama křížem a s rukama za hlavou, koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

Hlídej lásku skálo má

1. ^C Jak to v žití chodívá, ^{G⁷} láska k lidem přichází ^C
^F přijde, jen se rozhlédne a zase odchází. ^C
Já ji potkal ve skalách, šla bosá jenom tak ^F ^C
^{G⁷} měla džínsy vybledlý, na zádech starej vak. ^C
- R: ^{G⁷} Hlídej lásku, skálo má než se s ránem vytratí ^C
^F čeká na nás těžká pouť až se s ránem vytratí. ^C
Mezi lidmi je těžké plout až se s Fránem vytratí ^C
víš co umí člověk, pojď než se s ránem vytratí. ^{G⁷} ^C
2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí
sedli jsme si na stráni dole zpíval řeky proud
den zmizel za obzorem stín skryl náš tichý kout.

Hobó

1. ^{Am} Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
^{Dm} veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
^{E⁷} v boudě dobrej mašinfíra nejní žádněj srab,
^{Am} i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap, ^{Dm} ^{E⁷} ^{Am}
^E jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap. ^{E⁷} ^{Am}
Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
že na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- R: ^{Dm} To znám, to dobře znám, znám, znám, ^{Am} na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám, ^{E⁷}
^{Dm} to znám, to dobře znám, znám, znám, ^{Am} na kolejích nejsem nikdy sám. ^{E⁷} ^{Am}
2. Za žádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboies jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Pod zádama uhlí mám a deku děravou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

3. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to „klap“,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

Ho ho Watanay

1. Spinkej můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.
- R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay, / ho ho Watanay kiokena kiokena.
2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes' až do léta ti odlétá.

Holubí dům

1. Zpí - vám ptákům a zvláště holubům, / stá - val v údolí mém starý dům.
Ptáků houf zalétal ke krovům, / měl jsem rád holubích křídel šum.
Vlídna dívka jim házela hrách, / mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach, / měl jsem rád starý dům, jeho práh.
- R: Hle - dám dům holubí, kdopak z vás cestu ví, mívál stáj vroubenou, bílý štít.
Kde je dům holubí a ta dívka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.
2. Sdílný déšť vypráví okapům, / bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevícům, / neslyšíš holubích křídel šum.
Nabízej úplatou cokoli, / nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí, / nespatriš ztracené údolí.
3. Zpívám ptákům a zvláště holubům, / stával v údolí mém starý dům ...

Honky tonky blues

Sloky se opakují dle libosti.

E
Každý ráno na píano hraje Jack, hraje Jack,
A⁷ **E**
každý ráno na píano hraje Jack, hraje Jack,
H⁷ **A⁷** **E** **A⁷** **E**
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

G^{#7} **C^{#m}** **G^{#7}** **C^{#m}**
Nikomu v domě nevadí, že to píano neladí,
F[#] **F^{#dim}** **F^{#7}** **H⁷**
když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Hráz

- G** **Gmaj/F[#]** **Em⁷**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Am**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G **D⁷**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **Gmaj/F[#]** **Em**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Em** **D** **G** **D⁷**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná někde potkáš dívku bosou,
po slůvkách, který se říkáj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním.
3. Však náhlé volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráze je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá, / svět s ním, svět s ním ...

Hrobař

- D** **Hm**
1. V mládí jsem se učil hrobařem, jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,
G **A**
kopat hroby byl můj ideál.

- E** **C#m**
 2. Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem, s černou rakví, s bílým pomníkem,
A **H**
 toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace, černý hrobař bude bez práce,
 toho bych se nikdy nenadál.
4. Kolem projel vůz milionáře, záblesk světel pad' mi do tváře,
 marně skřípěj' kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám, tam se s černou rakví neshledám,
 sbohem, bílé město zářící.
6. Sbohem, moje město, vzpomínat budu přesto,
 jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.
7. Na na na ...

Hudsonský šífy

- Am** **C** **G** **Am**
 1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený jako já, jo, jako já,
G
 kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Am **G** **Am G G# Am**
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo - ho - ho.
- Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- F** **Am** **G** **Am** **G** **G#** **Am**
 R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem. /: Jo - ho - ho. :/
 2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků ...
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná,
 kdo necejtíl hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad ...
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, ...
 kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: + johoho ...

Húsličky

- A** **D** **A** **Hm** **F#m** **E**
 1. Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
A **D** **A** **Hm** **F#m** **E**
 Čí že ste, husličky, či - e, / kdo vás tu zanechal
Hm **A** **D** **Hm** **E** **A** **D**
 na trávě poválané, / na trávě poválané
Hm **F#m** **E** **Hm** **F#m** **E**
 u paty oře - cha?
- /: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :/
 /: že ste, husličky, samé :/ na světě zůstaly?
- /: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :/
 /: co sa mu enem zdálo, (bože),:/ že už vjac nechtěl hrát?
- /: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :/
 /: až sa tá bude trápit, :/ která ho nechtěla.

Hvězda na vrbě

- Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G7** **C** **Em**
 1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraky,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **G7** **Em** **E** **A** **C** **Em**
 ať je nikdy neo - brací k vrbě křivolaký,
G **Am** **Em** **Am** **F** **Em** **G7** **C** **Em**
 jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
G **Am** **Em** **Am** **Dm** **F** **Am**
 že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.
- R: **C** **F** **C** **F**
Dm **B7** **D7** **G7** **Em** **G**
 Viděli jsme jednou v lukách plakat na tý vrbě kluka,
 který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.
- Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
 ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne,
 ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
 a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

Chajda

- A** **E** **A**
 1. V dáli za horama stojí chajda malá.
A **E** **A**
 V dáli za horama stojí chajda malá.
D **A** **E** **A** **A7**
 Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
D **A** **E** **A**
 Pod ní teče řeka, nad ní černá skála.
- /: Přišla velká voda, vzala chajdu malou :/
 /: Teď dva kamarádi nemaj si kam lehnout :/

3. /: Smutně chodí světem, hledaj chajdu svojí :/
/: Tam, kde chajda stála, černá skála stojí :/
4. /: Neplač kamaráde pro tu chajdu malou :/
/: Dřív, než jaro přijde, postavíme novou :/

Chodím po brodwayi

1. Chodím po ^DBrodwayi hladov sem a tam / chodím po ^DBrodwayi hladov sem a tam, ^{A7}
chodím po ^DBrodwayi, po ^{D7}Brodwayi, ^Gpo ^DBrodwayi hladov sem a tam.
- R: ^DSingi jau, jau, ^Djupí ^{A7}jupí jau, / singi jau jau ^{A7}jupí ^Djupí jau
^{A7}singi jau jau ^Djupí, ^{D7}jau ^Gjau ^Djupí, / singi jau jau ^{A7}jupí ^Djupí jau.
2. /: Práci nedostanu, černou kůži mám :/
práci nedostanu, nedostanu, protože já černou kůži mám.
3. /: Moje černé děti mají stále hlad :/
moje černé děti, černé děti, černé diti mají stále hlad.
4. /: A já pevně věřím, že zas přijde den :/
a já pevně věřím, pevně věřím, že zas černoch bude svoboden.

Jarmila

1. ^GJarmila ^{Hm}vždycky mi ^{D7}radila, / abych ^Gpracovní dobu ^{D7}dodržel,
^Gdneska mně to ale ^{Hm}náramně / ^{D7}táhlo domů, a tak jsem prostě šel ^G
^{Em}Jarmila má totiž ^{D7}dneska narozeniny, / proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
^Gna stole ^{Hm}sklenice, ^{D7}smích slyšet z ložnice, / v předsíni stojí ^Gpánské ^{D7}střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny, / uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce, / kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny, / vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici, / vidím, že nevymřem po přeslici. Kdepak.
3. Jejda, není to strejda, / Františku, ty máš boty úplně jak von,
přičemž nechávám prostor úvahám, / vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil, / přitom ale nikoho ani slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: „Krucinál, / tebe bych, soudruhu, tady nehledal.“
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý / a že jsem pracovní kázeň porušil,
dříve o hodinu vypnul jsem mašinu, / čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček / to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry, / mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Jarní kurýr

- C** **F** **C** **Em** **E** **E⁷**
 1. Dunění kopyt večer slychávám, / údolím jarní kurýr jede k nám.
Am **G** **F** **E⁷** **Am** **G** **F** **E⁷** **Am**
 v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní, / přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
G **F** **G** **F** **E⁷** **Am**
 ví, celej kraj to ví: veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý, / vobouvám svoje boty toulavý,
 dobře ví moje milá, i kdyby víla byla, / tyhle toulavý boty nezastaví,
 mám boty toulavý, ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou, / musím jít stopou bílou toulavou,
 neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím, / prošlapám cestu domů jarní travou,
 víš, ty to dobře víš, ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

- Hm** **Em** **D** **G** **Em** **F[#]** **Hm**
 1. Když jarní tání cestu sněhu zkříží / a nad ledem se voda objeví,
 voňavá zem se sněhem tiše plíží, / tak nějak líp si balím, proč, bůh ví.
- R:** **G** **D** **G** **D** **F[#]**
 Přišel čas slunce, zrození a tratí, / na kterých potkáš kluky ze všech stran,
Hm **Em** **G** **F[#]** **Hm**
 /: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí, / oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí, / pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
 jaro je lék na řeči, co nás nudí, / na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
  3. Zmraznout by měla, kéž by se tak stalo, / srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
 pak bych měl naděj, že i příští jaro / bude má země zdravá jako buk.

Jaro

- Am** **C** **G** **Am**
 1. My čekaly jaro a zatím přišel mráz.
C **G** **Am**
 Tak strašlivou zimu nepoznal nikdo z nás.
Am **C** **G** **Am**
 Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
C **G** **Am**
 a vánice sílí v poryvech ledových.
C **G**
 Z chýší dřevo mizí a mouka ubývá,
Dm **G**
 do sýpek se raděj' už nikdo nedívá.
C **G**
 Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dm **G** **Am**
 a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený souseď na okno zaklepal:
„Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí.“

Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve než se rozjel jsem ho ještě varoval:
„Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“
3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá, ó,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
malo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mne korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
/: pak jednou v létě řek' jsem si: Bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :/
Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
/: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :/
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, / na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring, / tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
jé, jé
2. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
/: byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :/
Však půl roku na to řekla mi: „Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/
3. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
/: kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, / na nočních stolicích mají fotku mou,
kdyby mě klofi, jó, byl by ring, / žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.
jé, jé ...

Johanka

1. S hlavou skloně - nou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá, / oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.
- R: Hej, muži, přidej ohni sílu, / vždyť lidé se nudí jen,
ať plameny nesou zprávu zlou, / jak skončil soudný den s Johankou.

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá, / to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá, / vítr zprávu vál, že se dýchat dá.
3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá, / nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá, / hra se zastaví, jiná začíná.

Jožin z bažin

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.
Rádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jo - žin.
- R: Jožin z bažin močálem se plíží, Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí, Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo, platí jen a pouze práškovací letadlo.
2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“
3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.
- R: Jožin z bažin už je celý bílý, Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen, Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho, dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Kapr

1. Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody.
Kapr ten je opatrný, nevystřelí čumák z vody.
- R: Šplouchy, šplouchy, štika žere mouchy.
Žbluňky, žbluňky a kapr meruňky. :/
2. Nevylézej kapře milý, je tam velké vlnobití,
chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

Kdyby tady byla taková panenka

1. $\begin{matrix} \text{C} & & \text{G}^7 & & \text{C} \\ /: & \text{Kdyby} & \text{tady} & \text{byla} & \text{taková} & \text{panenka,} & \text{která} & \text{by} & \text{mě} & \text{chtěla,} & :/ \\ \text{F} & & \text{C} & & \text{G}^7 & & \text{C} \\ /: & \text{která} & \text{by} & \text{mi} & \text{chtěla} & \text{syna} & \text{vychovati,} & \text{přitom} & \text{pannou} & \text{býti.} & :/ \end{matrix}$
2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by jsi mi musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.
3. Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti,
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití.
4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití,
ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.
5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

Když jde malý bobr spát

1. $\begin{matrix} \text{D} & & \text{A} & & \text{G} & & \text{A} \\ \text{D} & \text{Když} & \text{jde} & \text{malý} & \text{bobr} & \text{spát,} & \text{bobr} & \text{spát,} & \text{bobr} & \text{spát,} \\ \text{D} & & \text{A} & & \text{G} & & \text{D} \\ \text{D} & \text{tak} & \text{si} & \text{chvilku} & \text{hraje} & \text{rád,} & \text{hraje} & \text{rád,} & \text{hraje} & \text{rád,} \\ \text{D} & & \text{A} & & \text{G} & & \text{A} \\ \text{D} & \text{postaví} & \text{se} & \text{na} & \text{zadní,} & \text{na} & \text{zadní,} & \text{na} & \text{zadní,} \\ \text{D} & & \text{A} & & \text{G} & & \text{D} \\ \text{D} & \text{jenom,} & \text{bobře,} & \text{nespadni,} & \text{jenom} & \text{nespadni.} \end{matrix}$
- R1: $\begin{matrix} \text{A} \\ \text{D} & \text{Prosím} & \text{vás,} & \text{buďte} & \text{tak} & \text{dobří,} & \text{dělejte} & \text{to} & \text{jako} & \text{ti} & \text{bobři,} \\ \text{D} & & \text{A} & & \text{D} & & \text{A} \\ \text{D} & \text{raději} & \text{hned} & \text{po} & \text{dobrém} & \text{následujte} & \text{za} & \text{bobrem.} \end{matrix}$
2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jírá rád, jírá rád, jírá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.
3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.
- R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.
4. = 1.
- R1

Když je v Praze hic

1. Když je v Praze abnormalní hic,
chodím k vodě až do Měchenic,
měchenická plovárna má krásné okolí,
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.

Má milá tam se mnou chodívá,
chleba s máslem s sebou nosívá,
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam se mnou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

Když jsem šel z Hradišťa

1. Když jsem šel z Hradišťa z požehnaní, / potkal jsem děvčicu znenadání.
Potkala mě, poznala mě, / červené jablůčko dávala mně.
2. Že jsem byl šohajek nerozumný, / vzal jsem si jablůčko z ručky její.
Jak jsem jedl, tak jsem zbledl, / už ťa dom, děvčico, nezavedu.
3. Neber si, synečku, co kdo dává. / Z takových jablůček bolí hlava.
Hlava bolí, srdce zpívá, / všecko, cos miloval, konec mívá.

Když mě brali za vojáka

1. **Am** **C** **G** **C**
Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
Dm **Am**
vypadal jsem jako blbec,
E **F** **G** **C** **G**
jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
Am **E** **Am**
jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, ...
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, ...
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, ...
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, ...
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, ...
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
nashledanou, pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, -la, -la, -la,
jakkpak se vám líbila, -la, -la, -la,
No nic moc extra nebyla.

Když náš táta hrál

1. **G**
Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C **G**
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
D⁷ **G** **G⁷**
a tu svoji nejmilejší hrál.
C G D⁷ G
/: :/
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,

kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svého tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc svítí zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Kladivo

1. Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,
bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,
o ó, to bych si tak přál. jééé
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábnej šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhví čím dál
a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
ó, to bych si tak přál.

Kluziště

1. **C** **Em** **Am** **Am/G** **Fmaj/F** **C/E** **Fmaj/F** **G**
 Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblo - hy
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- R: **C** **Em** **Am** **C**
 Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **D7** **G**
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **Em** **Am** **C**
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **Fmaj** **G**
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
 celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa

1. **Am**
 Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dm **G** **C** **E**
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
Am
 Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
Dm **G** **C** **E7**
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

- R1: **Am** **Dm** **G** **C**
 O vodě, o travě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
Am **Dm** **E7** **Am** **E**
 o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech tajemství, která teď neseme na bedrech.
 Velká a odvážná tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje.

R2: Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.
 Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R1: O vodě, ... bude to písnička o nás a kometě.

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl, velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc, hladil mu fous na dobrou noc .
2. Jednoho dne se kozel splet, rudé tričko pánovi sněl,
jak to pán zřel, zařval „Jejé“, svázel kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek: „to je má smrt“, mečel „mek, mek“,
jak tak mečel, vykašlal pak rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krutá válka

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
hoří dál plamen války a rá - no je blíž,
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!
2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!
3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se oči, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!
4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já nemám víc než tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', lásko má!

Lachtani

1. **C F C Am G C**
 Jedna lachtaní rodina, rozhodla se že si vyjde do kina,
F C Am G C
 jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají, a teď u kina Vesmír lachtají.
G C G C G
 Lachtaní úspory dali dohromady, koupili si lístky do první řady,
C F C Am G C
 otec lachtan řekl netřeme bídu, pro každého koupil pytlík arašidů
- R: **C F C Am G C**
 /: lach lach já já lach lach já já :/
2. Na jižním pólu je nehezky, a tak lachtani si vyjeli na grotesky
 těšili se jak bude veselo, když zazněl gong a v sále se setmělo
 Co to ale vidí jejich lachtaní zraky, moře vlny kry a sněhové mraky
 pro veliký úspěch změna programu, dnes dáváme film ze života lachtanů
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla, nevidaná zlost ho popadla
 Proto jsem se netrmácel přes celý svět, abych tady v kině mrzнул jako turecký med
 Tady zima, doma zima, všude jen chlad, kde má chudák lachtan relaxovat
 Nedivte se té lachtaní rodině, že rozšlapala arašidy po kině
4. Tahle lachtaní rodina, od té doby nechodí už do kina
 lach lach

Lišaji

C G Am Em⁷ Dm G

C G Am Em⁷ Dm G C

1. **C G Am Em⁷ Dm G**
 Kroužili lišaji při samém okraji / při samém okraji života.
C G Am Em⁷ Dm G
 Při samém okraji stíny dva lišají, / srdce jim tluče a třepotá.
Em E⁷ Am
 Déšť bije do oken, / tma něžně skřípe do skel,
Dm F Dm G
 jak v spánku hlubokém, / kdy kouzla tajou voskem.
C G Am Em⁷ Dm G C
 Kroužili lišaji při samém okraji / po kraji bota nebota.
Dm Em Dm C Am F G
 Hou hou hou a hou / s písničkou lišajovou
2. Kroužili lišaji při samém okraji, / při samém okraji života.
 Při samém okraji stíny dva lišají, / srdce jim tluče a třepotá.
 Déšť bije do oken, / tma něžně skřípe do skel,
 jak v spánku hlubokém, / kdy kouzla tajou voskem.
 Kéž zavedou do ráje lišaje, lišaje, / bude-liž ó je sobota.
 Hou hou hou a hou / s písničkou lišajovou.
 Kéž zavedou do ráje lišaje, lišaje, / bude-liž ó je sobota.

Lod' John B.

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,
okamžik malý jen, než poplujem dál.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.
Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.
3. Slenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone, šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

Malé kotě

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{D} & \text{Hm} & \text{Em} & \text{A}^7 & \text{D} & \text{Hm} & \text{Em} & \text{A}^7 \\ \text{Malé kotě mňau, mňau, spalo v botě mňau, mňau,} \\ \text{D} & \text{Hm} & \text{Em} & \text{A}^7 & \text{D} & \text{G} & \text{D} & \text{G} & \text{D} \\ \text{nehas co tě mňau, mňau, ne-pá, nepálí.} \end{array}$
2. $\begin{array}{ccccccc} \text{D} & \text{Hm} & \text{Em} & \text{A}^7 & \text{D} & \text{Hm} & \text{Em} & \text{A}^7 \\ \text{My jsme kotě mňau, mňau, spáti v botě mňau, mňau} \\ \text{po robotě, mňau, mňau, ne-cha, nechali.} \end{array}$
- $\begin{array}{ccccccc} \text{A}^7 & & \text{D} & & & & \\ \text{To co kotě poví ti jedním pohledem,} \\ \text{A}^7 & & \text{D} & & & & \\ \text{to my ani slovy povědět nesvedem.} \end{array}$
3. $\begin{array}{ccccccc} \text{D} & \text{G} & \text{D} & \text{A}^7 & & & \\ \text{Věz, že kotě mňau, mňau, co spí v botě mňau, mňau,} \\ \text{to tě po-tě, mňau, mňau, to tě potěší.} \end{array}$
- $\begin{array}{ccccccc} \text{D} & \text{G} & \text{D} & \text{A}^7 & & & \\ \text{Hoši a děvčata, pěstujte kořata,} \\ \text{D} & \text{G} & \text{D} & \text{A}^7 & \text{D} & & \\ \text{Země je kulatá a místa je tu dost.} \\ \text{Kotě je solidní, nervy vám uklidní,} \\ \text{nebudte nevlídní a hned vás přejde zlost.} \end{array}$
4. = 1.

Marnivá Sestřenice

1. **A** Měla vlasy samou loknu, **E** já, jeje, ráno přistoupila k oknu, **E⁷ E** já, jeje,
A vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela **D** **F⁷**
A a na nic víc nemyslela, **F[#]** **H⁷ E⁷ A** já, já, já.
2. Nutno ještě podotknouti, já, jeje, že si vlasy kulmou kroutí, já, jeje.
 Nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, ...
3. Jednou vlasy sežehla si, já, jeje, tím pádem je konec krásy, já, jeje.
 Když přistoupí ráno k oknu nemá vlasy samou loknu, ...
4. O vlasy už nestará se, já, jeje, a diví se světa kráse, já, jeje.
 Vidí plno jinejch věcí a to za to stojí přeci, ...

Mikymauzoleum

1. **Am** Ráno mě probouzí **G** tma, sahám si na zápěstí,
F **E** **Dm** **E** zda mi to ještě tluče, jestli mám ještě štěstí,
Am **G** nebo je po mně a já mám voskované boty,
F **E** **Dm** **E** **Am** ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.
- Není co, není proč, není jak, není kam,
 není s kým, není o čem, každý je v sobě sám,
 vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
 a Bůh je slepý řidič sedící u volantů.
- E** **F** **Dm** **E** Zapínám telefon, záznamník cizích citů,
F **Dm** **E** špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dm **G** jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C **E** **Am** **Am/G** **F** **E** **Am/G** **G** **F** **E** měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, rána bych zru - šil.
2. Nějakej dobrák v rádiu pouští Chick Coreu,
 opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
 ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
 růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
- Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
 pomalu vychládají naše důlky na posteli,
 všechno se halí v šeru, či to bylo vinou,
 že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?
- Postele rozdělené na dva suverénní státy,
 ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
 ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
 že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba, dráty bych zrušil.

3. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísele,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život už je pozdě a na smrt ještě brzy.

Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou, máslo bych zrušil.

4. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze, lásku bych zrušil.

E Fmaj Dm⁷ E
6x/: :/

Míle

1. Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i úbočím skal.
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam a já na všech s vámi stál.
Proč ale blátem nás kázali vést a špínou si třísnilí šat?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás, / ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co řídí, jenž dál mohly kvést, spí v špíně těch práchnivých blat.
3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

Mlýny

R: ^G /: Slyším Boží mlýny, jak se otáčí, ^C slyším Boží mlýny, jak se otáčí, ^G
já slyším Boží mlýny, ^{H⁷} jak se otáčí, ^{Em C D G D C} o - tá - čí, otáčí, otáčí. :/

1. Ty mlýny ^G melou celou noc a melou celý den, ^C
melou bez výhod a melou stejně všem, ^G
melou ^C doleva a melou ^G doprava,
melou ^A pravdu i lež, když zrovna vyhrává, ^D
melou ^{G C} otrokáře, melou ^G otroky,
melou ^{C⁷} na minuty, na hodiny, na roky, ^G
melou ^{H⁷} pomalu a jistě, ale melou ^{Em C} včas,
já už ^G slyším ^{D⁷} jejich ^G hlas.
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

Montgomery

1. ^D Déšť ti, holka, smáčel vlasy, ^G smáčel vlasy, ^{Em} z tvých očí ^A zbyl ^{A⁷} prázdný ^D kruh, ^{A⁷}
^D kde je zbytek ^G tvojí ^{Em} krásy, ^A tvojí ^{A⁷} krásy, ^D to ví ^D dneska jenom Bůh.
- R: ^D Z celé jižní eskadrony, ^G eskadrony, ^{Em} nezbyl ani jeden muž, ^A
^D v Montgomery ^G bijou ^{Em} zvony, ^A bijou ^{A⁷} zvony, ^D déšť ti ^{A⁷} smývá ^D ze rtů růž.
2. Na kopečku v prachu cesty leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, ale ruka leží dál.
3. Tvář má zšedivělou strachem, zbylo v ní pár těžkých chvil,
proužek krve stéká prachem, déšť mu slepil vlas jak jíl.
4. Déšť ti šeptá jeho jméno, šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, už ti nikdy nepoví.

Morituri te salutant

1. Am G Dm Am
 Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína,
C F G⁷ C
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů
F G C E
 /: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Am G Em Am
 a pírka touhy z křídel Pegasů. :/

Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol,
 /: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

- R: G
 Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.
Am
 Počkejte chvíli, mé oči uviděly
G⁷
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Am G⁷
 seržante, mávnou a budem zasvěcení!
Am E
 Morituri te salutant, morituri te salutant!

2. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí,
 /: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :/
 Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 /: rezavý kvér — můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :/

Mou dobrou zprávu hlásej

- R: D A D
 Mou dobrou zprávu hlásej, vrátil se den, kdy písně zní,
G D A D
 mou dobrou zprávu hlásej, ví - tej čas vánoční.
1. A D A D
 Pojd' úvozem i strání, teď vím už, kam se dát,
A D Hm G D A D
 zář, hvězdná zář nás chrání a v dálce slyším hrát, haleluja!
2. Dál půjdem cestou známou, jít s námi každý smí,
 k té stáji kryté slámou, kde dítě malé spí, haleluja!

Náměšť

- C** **Am** **Dm** **G⁷**
1. /: Krásný je vzduch, krásnější je moře :/
C **A⁷** **Dm** **G⁷** **C** **Am** **G⁷** **C**
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější, u - smě - vavé tváře.
2. Pevný je stůl, pevnější je hora. / Co je nejpevnější? Ta člověčí víra.
3. Pustá je poušť i nebeské dálky. / Co je nejpustější? Žít život bez lásky.
4. Mocná je zbraň, mocnější je právo. / Co je nejmocnější? Pravdomluvné slovo.
5. Velká je zem, šplouchá na ní voda. / Co je však největší? Ta lidská svoboda.

Na předměstí stával dům

- D** **A** **D** **G⁷⁺** **A** **Hm** **A**
1. Na předměstí stával dům, / malý chlapec si tam hrával
D **A** **D** **G⁷⁺** **A** **Hm** **A**
drak co vzlétal k oblakům, / všechna tajná přání znával.
G **A** **Hm** **A** **G** **A** **Hm** **A**
Draci totiž vždycky ví to, / co je klukům nejvíc líto -
G **A** **F^{#4}** **F[#]**
když musí jít večer spát
2. Jako víno dozrává, / jako v mořích vlny hasnou
vzpomínkami zůstává / na tu smutnou zemi krásnou
na rybářské staré sítě, / na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.
3. Na provázku slunce měl, / oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel kam chtěl / smutné lampy lidem zhasel,
pohádkovou dýchal vůní, / mluvil řečí horských tůní,
průzračnou jak dětský smích.
4. Bílý koník běžel dál / osamělou pustou plání,
na dlani s tím v dětství tál / i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou / chvíli předtím nežli vzlétnou,
hejna přání ve větvích
5. = 1.

Nebeští jezdci

- Em** **(C)** **G**
1. Po zasmušilé pustině jel starý honák krav,
Em **(C)** **G**
den temný byl a vítr švelil v mokřých stéblech trav.
Em
Tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
Am **Am⁷** **Em**
když nekonečnou oblohou zřel stádo krav se hnát.

- R: **G**   **Em**
 Ji pi jahou, ji pi jahou,
                   C   **Am**   **Am⁷** **Em**
 to přízraky táh - nou tmou.
2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé,
 na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
 oblohou se neslo jejich kopyt dunění,
 a za ním jeli honáci až k smrti znavení.
3. Ti muži byli sinálí a kalný měli zrak,
 stádo stále stíhali jak mračno stíhá mrak,
 proudy potu smáčeli jim tvář i košili,
 a starý honák uslyšel jich jekot kvílivý.
4. Tu jeden z honců zastavil a pravil: „Pozor dej!
 Svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej!
 Bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
 a nekonečnou oblohou stádo s námi hnát.“

Nevidomá dívka

1.   **C**   **Dm**   **C**   **Dm**   **C**   **Dm**   **C**   **Dm**
 V zahradě za cihlovou zídou, / popsanou v slavných výročí,
                   C   **Dm**   **E**   **Am**   **F**   **G**   **E**
 sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.
 Pohádku o mluvícím ptáku / nechá si přečíst z notesu,
 pak pošle polibek po chmýří na bodláku / na vymyšlenou adresu.
- R: **Am**   **Dm**
 Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
                   Am   **G⁷**
 tu nevidomou dívku,
                   Dm   **G⁷**   **E**
 prosím vás, nechte ji si hrát,
                   Dm   **Am**
 vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
                   F   **G**   **E**
 jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.
2. Pohádku o mluvícím ptáku / a o třech zlatých jabloních,
 a taky o lásce, již v černých květech máku / přivezou jezdci na koních.
 Pohádku o kouzelném slůvku, / jež vzbudí všechny zakleté,
 pohádku o duze, jež spává na ostrůvku, / na kterém poklad najdete.
*V zahradě za cihlovou zídou, / popsanou v slavných výročí,
 sedává na podzim na trávě před besídkou / děvčátko s páskou na očích.*
5. Rukama dotýká se květů / a neruší ji motýli,
 jen trochu hraje si s řetízkem amuletu, / jen na chvíli.

Nezacházej, slunce

1. **C** **Dm**
 1. Nezacházej, slunce, nezecházej ještě,
G **F** **G**
 já mám potěšení na dalekej cestě,
C **Em** **Am** **C** **Dm** **G** **C**
 já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly, /: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :/
 3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší, /: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :/
 4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat, /: až budou skrívánci o půlnoci zpívat. :/
 5. Skrívánci zpívali, můj milej nepřišel, /: snad se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :/

Niagára

1. **D** **A⁷** **D**
 1. Na břehu Niagáry stojí tulák starý, na svou první lásku vzpomíná.
A⁷ **D**
 Jak tam stáli spolu, dívali se dolů, až jim půlnoc spadla do klína.
- R1: **A⁷** **D**
 Teskně hučí niagára, teskně hučí do noci,
D⁷ **G** **D** **A⁷** **D**
 /: komu vášeň v srdci hárá, tomu není pomoci. :/
- R2: Střemhlav do propasti padá proud, na něm vidím teba, děvče plout,
 /: škoda že ten přelud krásný nelze obejmout. :/
2. Osud tvrdou pěstí zničil lidské štěstí i ten nejkrásnější jara květ.
 A ten kvítek z jara vzala Niagára, ta nevrátí ho nikdy zpět.
- R1: ...

Oh, freedom

1. **F** **C** **F** **B C** **F** **Dm** **G⁷** **C**
 1. Oh Freedom oh Freedom, / oh Freedom over me,
- R: **A** **Dm** **B** **G⁷**
 Before I d be a slave / I d be buried in my grave
F **C** **B F**
 and go home to my Lord / and be free,
2. No more weeping ...
 3. No more crying ...
 4. There'll be singing ...
 5. Jménem lásky, jménem hněvu / zpívám tobě, lide můj.
- R: Nejvíc svobody si važ, / a čím víc ji postrádáš,
 o to blíž v dobách zlých / při ní stůj!

Okolo Hradce

1. $\begin{matrix} D & & Hm^7 & & E & & A^7 \\ /: & Okolo & Hradce & v & malé & zahrádce & rostou & tam & tři & růže. & :/ \\ D & & G & & A^7 & & D & & A^7 & & D \end{matrix}$
 /: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :/
- R: $\begin{matrix} & & A & & & & & & \\ & & A & A^7 & A^6 & Fdim & D & & \\ & & & & & & & & \\ & & & & D^7 & G & Gm & & \\ & & & & & & & & \\ & & & & & & & & \\ & & G & & D & & A & A^7 & A^6 & A & D \end{matrix}$
 Vojáci jdou, vojáci jdou, bože, jaká je to krása,
 vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou,
 vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce já - sá,
 (když) vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za se - bou.
2. $\begin{matrix} /: & Kobyłka & malá, & kovat & se & nedá, & kováři & nechce & stát. & :/ \\ /: & Tak & jako & má & milá, & když & se & na & mě & hněvá, & hubičku & nechce & dát. & :/ \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} /: & Kobyłka & malá, & kovat & se & dala, & kováři & postála. & :/ \\ /: & Tak & jako & má & milá, & když & se & udobřila, & hubičku & mi & dala. & :/ \end{matrix}$

Okoř

1. $\begin{matrix} D & & A^7 & & D \\ Na & Okoř & je & cesta & jako & žádná & ze & sta & vroubená & je & stromama. \\ & & & & & & & & & & A^7 & & D \\ Když & jdu & po & ní & v & létě, & samotný & na & světě, & sotva & pletu & nohama. \\ G & & D & & E & & A^7 & & \\ Na & konci & té & cesty & trnitě & stojí & krčma & jako & hrad. \\ D & & & & & & A^7 & & D \\ Tam & zapadli & trampí, & hladoví & a & sešlí, & začli & sobě & notovat. \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} D & & A^7 & & D & & A^7 & & D \\ Na & hradě & Okoři & světla & už & nehoří & bílá & paní & šla & už & dávno & spát. \\ D & & A^7 & & D & & A^7 & & D \\ Ta & měla & ve & zvyku, & podle & svého & budíku & o & pulnoci & chodit & strašit. \\ G & & D & & E & & A^7 & & \\ Od & těch & dob & co & jsou & tam & trampové, & nesmí & z & hradu & pryč. \\ D & & A^7 & & D & & A^7 & & D \\ A & tak & dole & v & podhradí & se & šerifem & dovádí, & on & jí & sebral & od & komnaty & klíč. \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} Jednoho & dne & z & rána & roznesla & se & zpráva, & že & byl & Okoř & vykraden. \\ Nikdo & neví & dodnes, & kdo & to & tenkrát & odnes, & nikdo & nebyl & dopaden. \\ Šerif & hrál & celou & noc & mariáš & s & bílou & paní & v & kostnici, \\ místo & aby & hlídal, & zuřivě & ji & líbal, & dostal & z & toho & zimnici. \end{matrix}$

Omnia vincit amor

1. Dm C Dm F C F
 Šel pocestný kol hospodských zdí, / přisedl k nám a lokálem zní
 Gm Dm C Dm C Dm
 pozdrav jak svaté přikázání: / omnia vincit Amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán, / ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal: / omnia vincit Amor.

- R: F C Dm F C F
 Zlaťák pálí, nesleví nic, / štěstí v lásce znamená víc,
 Gm F C $\text{A}^\flat$ Dm C Dm
 všechny pány ať vezme ďas! / Omnia vincit Amor.

2. Já viděl zemi válkou se chvět, / musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč, / omnia vincit Amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť, / nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz: / omnia vincit Amor.

3. Já prošel každou z nejdělsích cest, / všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám / omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.

Hej šenkýři! Dej plný džbán! / Ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal, / omnia vincit amor.

4. Teď s novou vírou obcháším svět, / má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět: / omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...

Orlice

1. A E $\text{F}^\sharp\text{m}$
 Orlice zas šumí nad splavem
 D A E $\text{C}^\sharp\text{m}$
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 $\text{C}^\sharp$ D E $\text{C}^\sharp\text{m}$ $\text{F}^\sharp\text{m}$
 odpusť mi ke smutku ten chlad je květen a ne listopad
 A E D
 odpusť modlím se když spáváš na pravém boku

Když Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
 prý utek kůň i s bílým praporem

C/G G A D
 Vysoko v horách prší kolem přelít hvízdák
 Vysoko v horách prší na pyruších hnízda
 Vysoko v horách prší Dáša ruší, hvízdá

H E
 Vysoko v horách horko v autobuse bonbon v puse a ty hvízdáš s ní zdaleka

2. Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť ať nemám nikdy strach kéž dýchám na zobáčcích vah
 odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Vysoko v horách prší voda na tři couly
 Vysoko v horách prší Dáša už se choulí
 Vysoko v horách prší na kalhotách bouli
 Vysoko v horách horko v autobuse sucho v puse co si počneš s ní zdaleka

3. Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť, že nemám na duši smutek ač králi Artuši
 prý utek kůň i s bílím praporem

Orlice zas šumí nad splavem
 odpusť mi modlím se ať všechno přestanem
 odpusť ať nemám vůbec strach kéž dýchám na zobáčcích vah
 odpusť Orlice zas šumí nad splavem

Petěrburg

1. **Am** Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, **F** padá na mě žal, **E**
 zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, **F** kterou jsem mu dal. **E** **Am**
C /: Lásku moji kníže Igor si bere, **Dm**
F nad sklenkou vodky hraju si s revolverem, **D[#]dim** **H⁷** **E**
Am havran usedá na střechy Petěrburgu, **F** čert aby to spral. **E** **Am**
2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
 moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
 /: Mému žalu na světě není rovno,
 vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
 vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Písek

- Am D G E⁷**
 Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dm E⁷ Am G C
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dm G
 ani vodu nepřeliješ sítem,
C Em Am
 někdy je strašně málo chtít,
Dm E⁷ Am G C
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
Dm G
 ani vodu nepřeliješ sítem,
C Em Am
 někdy je strašně málo chtít,
Dm E⁷ Am E⁷ Am
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.
- Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíniš mě vážně brát.
 /: kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všechno dávno pryč,
 a za čím se to vlastně máme stále hnát? :/
- Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 /: radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :/
- = 1.

Písen co mě učil listopad

- C F C F C Am Dm G**
 R: Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám, málokdy si nechám něco zdát,
F C Am F B C
 doma nemám stání už od jarního tání, cítím, že se blíží listopad.
- B F C Dm F C**
 Listopadový písňe od léta už slýchám, vítr ledo vý přinesl je k nám,
B F C Dm F C
 tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám, listopado vý písni naslouchám.
  - Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád,
 pod nohama cinká to poztrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.
  - Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát,
 tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň, co mě učil listopad.

Píseň zhrzeného trampa

1. C Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp, / G hóhóhó, a neznám písň z pamp, F C F C G⁷ C G⁷
 vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp, / C hóhóhó, že prý jsem houby tramp. G F C G⁷ C
 Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví, / hóhóhó, jen ať to každej ví,
 vyloučeny z řad čundráků ten frajer libový, / hóhóhó, ten frajer libový.
- R: C Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu, / G já mám rád jazz, rock, C G⁷
C G Am F C G C
 chodím po světě bez nože, to prý se nemože, / to prý jsem cvok,
F C D⁷ G G⁷
 já jsem nikdy neplul na šifu, a všem šerifům / jsem říkal: „Pane“, ba ne.
C E⁷ Am F C G⁷ C
 já jsem ostuda trempů, já když chlempu, / tak v autokempu.
2. A povídal mi frajer Joe: Jen žádný legrácky, / hóhóhó, jen žádný legrácky,
 jinak chytněš na bendžo, čestný čundrácký, / hóhóhó, čestný čundrácký.
 Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku, / hóhóhó, až dám se do cajku
 a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku, / hóhóhó, akordy na Vlajku.
3. A tak teď chodím po světě a mám zaracha, / hóhóhó, a mám zaracha,
 na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha, / hóhóhó, a dávám si bacha.
 Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb, / hóhóhó, nepoučí z chyb,
 zpívám si to svý „nevadí a zase bude líp,“ / hóhóhó, a zase bude líp.

Pískající cikán

1. G Am Hm Am G Am Hm Am
 Dívka loudá se vini - cí, tam, kde zídka je ní - zká,
G Am Hm C G C G D
 tam, kde stráň končí vonící, si písničku někdo pí - ská.
- R: *(pískaná sloka)*
2. Ohlédne se a „Propána!“, v stínu, kde stojí líska,
 švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
 domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
 „ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
 „kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
 cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
 peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pocestný

1. ^A Je to chůze po tom světě, ^{A⁷ D} kam se noha šine, ^A
^E /: sotva přejdeš jedny hory, ^{C^{#7} F^{#7m} D A} hned se najdou jiné. ^{E A} :/
2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',
 /: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :/
3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
 /: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :/
4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,
 /: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :/
5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
 /: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :/
6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
 /: v jedné hospodě na nocleh pán nepán se sejdem. :/

Podívej, kvete růže

1. ^G Ty kdo bloudíš sám a sám / ^{G⁷} Dlažbou měst a jejich špinou ^C
^C ^G ^F ^D
 Smutkem dní a nudou línou / Já tě znám.
 Ty kdo ztratils přízeň dam / Kdo si lásce ustlal v hrobě
 Škodíš tím jenom sám sobě / Že jsi sám.
- R: ^{Am} Podívej kvete růže / ^D Podívej kvete růže ^{Hm}
^{Am} ^D ^G ^D ^{Em}
 Podívej kvete růže / Ta tvá.
2. Ty kdo nevíš kudy kam / Samou bídou koncem týdne
 Nemáš mládí právě klidné / Já tě znám.
 Kdo se topíš jako prám / V naší rozbouřené době
 V téhle chvíli právě tobě / Zazpívám.
3. Ty kdo znáš se k dětskejm hrám / Ač tě bosé nohy zebou
 Počkej na mě půjdu s tebou / Já tě znám.
 Slunce zamklo zlatý chrám / Noc ta dáma v černé róbě
 Volá hvězdu a jdou obě / Přímo k nám.
4. Ty kdo víš a ty kdo znáš / Kdo jsi duše ctná a čistá
 A kdo v srdci kousek místa / Pro mě máš.
 Až se zklamou nebo až / Ztratím víru v tuhle řádku
 Pak ty mně zas na oplátku / Zazpíváš.

Pohádka o princezně a o hrádku

- D** **A⁷** **Hm** **A**
1. Povím vám hezkou pohádku o princezně a o hrádku,
D **A⁷**
para da j, da j, da j, para da j, da j, da j,
Hm **Em** **A** **D**
o princezně a o hrádku
2. Potůček bublá v trávě a je ho slyšet právě...
3. Obláčky plují oblohou, neb jinak plouti nemohou...
4. Ptačkové pějí vůkol, neb jest to jejich úkol...
5. Na vysoké hradní věži princezna v okně leží...
6. Hledí do modré dálavy a chodí jako bez hlavy...
7. Pláče, naříká v přemíře, že marně čeká rytíře...
8. Princ nepři jde-li milý, život svůj skončím v tu chvíli...
9. Tu zavolala služku, by přinesla jí pušku...
10. Když přinesla jí pušku, tak namířila mušku...
11. Sama žít, to mě nebaví a střelila se do hlavy...
12. Zaduněl výstřel rázem a svalila se na zem...
13. Mrak po nebi se valí a princ přijíždí z dále...
14. A celá země třese se, když rytíř k hradu nese se...
15. Jak došel k bráně vzácný host, hned spuštěn je padací most...
16. Uvázal koně k javoru a šinul si to nahoru...
17. Jak vešel rytíř do dveří, rozběh se rovnou ke věži...
18. A spatřil dívku, jak leží v kaluži krve pod mříží...
19. Princezna právě umírá a oči na něj otvírá...
20. Proč nepočkala jsi si si, proč život svůj vzala jsi si...
21. Vytáhl dýku prudce a vrazil si ji do srdce...
22. Až leží tam dvě mrtvoly a dávaj se do nich moli...
23. Tak skončil jsem tu pohádku, o princezně a o hrádku...

Poštoreská kapela

- D** **A⁷**
1. Poštoreská kapela hraje pěkně z vesela,
za ní v plné parádě skauti v dobré náladě.
- A⁷**
R: Je to slyšet v širý kraj, jen ty bando stále hraj,
E **A** **A⁷** **A⁶** **A**
bando hraj, bando hraj, bando stále hraa;
A
džina, džina, džinadrá, jak ta banda pěkně hrá,
A⁷ **D**
pikola i bombardón i ten velký heligón,
A
velký buben, džinadrá, i ten malý estadrata,
Em **G** **A** **A⁷** **D**
banda, ta banda, ta banda pěkně hrá.
2. Ještě nám kolena nevrzaj, jen ty bando stále hraj ...
3. Šel okolo vandrovník, praštil sebou o chodník,
za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
4. Jede dědek z kopečka, vrzají mu kolečka,
za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
5. Měl dědeček kolotoč, sežral mu ho červotoč,
za ním v plné parádě skauti v dobré náladě.
6. Kdo má žízeň pije čaj, jen ty bando stále hraj ...
7. Kdo má žízeň pije vodu, ze školního vodovodu,
školník na nás nadává, že jsme banda chlastavá.

Poutník a dívka

- G** **C** **G**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám, / kráčel krajem poutník, šel sám,
G **H** **Em** **A** **A⁷** **E⁴** **D⁷**
kráčel krajem poutník, kráčel sám, / tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní
a pravil:
2. „Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá, / Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá, / tak přístup blíže, nehodná, a dej mi pít,
a ona:
3. „Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem, / kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem, / já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?“
4. „Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno, / Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,“ / pak se napil, ruku zdvih’ a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny, / ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny / v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

6. Kráčel krajem poutník, šel sám, / kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám, / ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Prijdi Jano k nám

D **A** **D** **G** **D**
/:Priĵdi Jano k nám, carara juchajda, ale nechod' sám,:/

A   A⁷   D   Hm   D   A   D
/:vem si se**b**ú, vem si se**b**ú kamará**d**y ces z**e**len**y** háj.:/

V zelenom háju, carara juchajda, tam ťa čakajú,
tam ťa Jano, tam ťa Jano premilený, tam ťa zabijú.

Nezabijú ma, carara juchajda, nebojim sa já,
mám šavlenku, mám šavlenku ocelovú, vysekám sa já.

Nevysekáš sa, carara juchajda, je jich na ťa moc,
nebudeš moct, nebudeš moct zavolati milá dobrú noc.

Dobrú noc dávam, carara juchajda, všem věrným pannám,
jen tej jednej, jen ten jednej falešnici dobrou noc nedám.

Rána v trávě

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi doufal a procitli Em Am
každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu
a při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhl.

1. Poznal Moravěnkú krásnou / a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů / umazanou od bláta.

2. Toužil najít studánečku / a do ní se podívat,
by mu řekla, proč holečku / musíš světem chodívat.

Studánečka promluvila: / to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, / měl ses jindy narodit.

Rehradice

1. **Dm C F G Am Dm C**
A te Rehradice na pěkný rovině, / teče tam voděnka dolů po dědině,
Dm Am Dm
je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rebe skáčó, / pověz mně, má milá, proč tvý oči pláčó
tak smutně, žalostně.

3. Pláčó oni, pláčó šuhaju vo tebe, / že sme sa dostali daleko od sebe, daleko od sebe.

$$4. = 1.$$

Rodné údolí

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí, / každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí, / nespátřím své rodné údolí.
- R: Já volám: nashledanou, nashledanou, / nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou, / při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá, / nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá: / rodnému údolí sbohem dát.
3. Proč se den za každou nocí vrací, / proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti, / kdyby dnešní den navěky byl.

Rosa na kolejích

1. Tak, jako jazyk stále nará - ží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
podivnej pták, pták nebo mrak.
- R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Růže z Texasu

1. Jedu vám takhle stezkou dát koním k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až 'sem vám z koně slít'.
Měla kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
Znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

- R: **C⁷** **F** **C**
 Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou a nebo s tou,
Am **D⁷** **G⁷**
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C **C⁷** **F** **C**
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj sám,
A⁷ **Dm** **G⁷** **C**
 tyhle žlutý růže z Texasu, budeš pořád mít už rád.
- Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád,
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.
  - Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
 dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
  - Od těch dob své stádo koní tam vodím k řece pít
 a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Řekni, kde ty kytky jsou

- C** **Am** **F** **G**
 Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C **Am** **Dm** **G**
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C **Am** **D⁷** **G**
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F **C** **Dm** **G** **C**
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
- = 1.

Sbohem, galánečko

1. Sbohem, galánečko, já už musím jí - ti, / sbohem, galánečko, já už musím jí - ti,
 /: kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pi - tí. :/
 2. Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, ..kyselé vínečko podalas' mi v džbánu.
 3. Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil, ...eště včil sa stydím, co sem všecko tropil.
 4. Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, ...to ta moja žízeň, ta to zavinila.

Sedávám na domovních schodech

1. Sedávám na domovních schodech / zpívávám v krásných cizích slovech
 kterým jenom sama rozumím / z komínu stoupá dým
 Stíny jdou stíny nebem táhnou / stíny jdou do mých strun mi sáhnou
 ke všem písniím zapomenutým / z komínu stoupá dým
 R: Všechna hnízda šla už spát / je nutno myslet na návrat
 večerní zvony znějí / Zvolna nota za notou
 kráčí svojí samotou / jako černou závějí
 2. Sedávám svou kytaru v klíně / zpívávám pomalu a líně
 neznámá blues hlasem zastřeným / z komínu stoupá dým
 3. Sedávám svou kytaru v klíně / zpívávám pomalu a líně
 neznámá blues hlasem zastřeným / z komínu stoupá dým
 z komínu stoupá dým / z komínu stoupá dým

Severní vítr

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou, / jsem chudý, jsem sláb a nemocen
 a hlava mně pálí, tam v modravé dáli, / se leskne a třpytí můj sen.
 Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí, / tam zbytečně budeš mi psát,
 sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě / já nechám si tisíckrát zdát.
 R: Severní vítr je krutý, / počítej, lásko má, s tím,
 k nohám ti dám zlaté pruty, / nebo se vůbec nevrátím.

2. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, / už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu / si hrob a že stloukám si kříž.
Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén / a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrnek / a nad hrobem polární zář.

Slaboch Ben

1. **C** **Am F** **G** **C** **A⁷** **Dm** **G**
V lesích Ontaria čerstvá směla voní. / Tam, kde silných mužů paže vládne jen,
C **Am F** **Cdim** **C** **G⁷** **C** **C⁷**
kde sosny staleté se pod sekyrou kloní, / v kempu dřevorubců žije Slaboch Ben.
F **Cdim C** **Am** **Dm** **G⁷** **Am**
Mlčí stále jen a snáší strasti žití / a když kamarádů výsměch dávno ztích.
E **Am** **Dm** **Am** **E**
V noci nad jezerem, Polárka když svítí, / odpouští jim věčný jejich smích.
- R: **A** **A⁷** **D**
Že je slaboch, že prý nemá / sílu, že se vrány bojí,
E **E⁷** **A** **A⁷**
říká o něm předák Andy Renn. / (Ten kojot) Hodí se jen k tomu, aby
D **D⁷** **E** **E⁷** **A** **G⁷**
chodil kempu pro zásoby, / je prý jenom pro smích Slaboch Ben.
2. Na cestu mu dává bez nábojů zbraně, / kdyby se snad před kojoty bránit chtěl.
Kdyby se mu chtělo vystřelit si na ně, / že by stejně, jak se míří nevěděl.
Bez nábojů prý se aspoň nepostřelí, / kdyby třeba přemoh strach a ránu dal.
A když ještě dodal: „Snad se vrátíš celý,“ / kemp se málem smíchy rozsypal.
3. Byli by se smáli ještě hodnou chvíli, / kdyby tábor nebyl náhle přepaden
bandou, kterou vedl jednooký Billy, / kterým mnohý traper byl už zastřelen.
Na pět kamarádů deset koltů cílí, / každý z nich už s životem se rozžehnal.
Když tu náhle výkřik zazní v pravou chvíli: / „Kdo se nevzdá, žít nebude dál!“
- R: To že je slaboch? Ten že nemá / sílu, že se rány bojí,
říká si teď v duchu Andy Renn. / Ten kojot Ten že se nám hodí k tomu,
aby chodil pro zásoby, / tohle přece není slaboch Ben.
4. Deset koltů nato cíl svůj ihned mění, / míří tam, kde v jejich zádech stojí Ben.
Leč pět kamarádů v tomtéž okamžení / střelbu spustí, dokud Bill je překvapen.
Pak už v trávě leží jednooký Billy / a s ním jeho čtyři muži mrtvi jen.
Jako šestý s nimi s nenabitou zbraní, / pro své pardy zemřel Slaboch Ben.
- R: Že je slaboch, že prý nemá / sílu, že se vrány bojí,
říkal o něm kdysi Andy Renn. / Na hrobě, jenž teď ho kryje
nápís je, že proto žije / pardů pět, že zemřel pro ně Ben.

Slavíci z madridu

1. **Am** Nebe je modrý a zlatý, **E** bílá sluneční záře, **Am**
E horko a sváteční šaty, **Am** vřava a zpocený tvář,
E vím, co se bude dít, **Am** býk už se v ohradě vzpíná,
E kdo chce, ten může jít, **Am** já si dám sklenici vína.
- R: **Dm** Žízeň je veliká, **Am** život mi utíká, **E** / nechte mě příjemně snít, **Am**
Dm ve stínu pod fíky **Am** poslouchat slavíky, **E** / zpívat si s nima **Am** a pít.
2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, at mi závidí, já si dám sklenici vína.

Sotva se narodíš

1.   /: Sotva se narodíš, už ti koně kovou, :/
          G   D   A   D
          /: šavli ti chystají ocelovou, :/
          A   Hm   Em   Em⁷   E⁷   A⁷
          ocelovou, bez parády,
          G   D   A⁷   D
          /: co kmáni dostávají' u armády. :/
2.   /: Sotva se narodíš, už si verbíř píše, :/
          /: že nejsi ze zámku, ale z chýše, :/
          ale z chýše pod horama,
          /: těžko se vyplácet šestákama. :/
3.   /: Sotva se narodíš, už ti kulku lijou, :/
          /: kdo střílí dřív, toho nezabijou, :/
          nezabijou, a pak možná,
          /: jakej maj' mrzáci život, pozná. :/
4.   /: Sotva se narodíš, už ti šijou kabát, :/
          /: kterej si voblíkneš jednou-dvakrát, :/
          jednou-dvakrát, naposledy,
          /: zelený sukno je zkrvavený. :/
5.   /: Kdejakej generál, kdejakej kaprál :/
          E   H⁷   E   H⁷
          A   E   H   E
          /: s flintama lidi by do pole hnal, :/

H   **C[#]m** **F[#]m** **F[#]m⁷** **F[#]7** **H⁷**
 do pole hnal proti so - bě,
A   **E**   **H⁷**   **E**
 /: komu jsou metály platný v hrobě? :/

Soudný den

1. **Dm**
 Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
C
 zdál se mi sen o poslední pouti,
Dm
 zdál se mi sen, že všechno seberou ti
A   **Dm**
 v ten soudný den.
2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
 kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
 kam běžet mám, moře už je na dně
 v ten soudný den.
3. Stůj, nechoď dál, času už je málo,
 stůj, nechoď dál, míš, než by se zdálo,
 stůj, nechoď dál, tak otevři se, skálo,
 v ten soudný den.
4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
 Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
 Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
 v ten soudný den.
- Dm**   **C**
 Soudí, soudí pány, slouhy, / soudí, soudí hříšné touhy,
Dm   **Gm⁶**   **Dm A⁴ A**
 soudí, soudí, výčet pouhý, á
Dm   **B**
 Vtom se probudíš, to byl jen sen, / vtom se probudíš, to byl jen sen,
Gm⁶   **Dm A**   **Dm**
 vtom se probudíš, to byl jen sen, jen pouhý sen.
5. Zdál se mi sen o poslední pouti,
 Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
 zdál se mi sen, že všechno seberou ti
 v ten soudný den.
- Dm**
 Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
C
 zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Dm   **Hdim**
 zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
Dm A   **Dm**
 je soudný den!

Spinkej

1. Už se končí den, už je čas k spánku, / zdi se barví od červánků,
 hled, už lampář světla rozsvěcí-, / tak si dočti stránku, zavři knížku,
 honem hupky do pelíšku, / koťata dávno vrní za pecí.
- R: Tak spinkej, ať ve tvých snech / růže kvetou, voní mech,
 princeznu si Honza bude brát, / než půlnoc prostře sítě,
 na vlásky políbí tě, / vždyť i tvá máma musí spát.
2. Západ rudou barvu ztrácí, / od řeky se táta vrací,
 musím jít, je jistě hladový, / až se usměje, tak na chvilenu
 očí si mu všimni, synku, / snad jednou budeš taky takový.

Stály baby

1. Stály baby u vesnice, divily se přelice.
 /: Hej, hola, hola, holala, že mám holá kolena, cha, cha, cha. :/
2. Punčochy jen nad střevice, gatě nemaj nohavice.
 /: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena.:/
3. Klobouk jako Amerikán, ranec jako starej cikán.
 /: Hej, hola, hola, holala, k tomu holá kolena. :/
4. S prstem vzhůru káže vědma: Počkej však ty chytíš revma.
 /: Hej, hola, hola, holala, nastydnou ti kolena. :/
5. Kdo se sluncem nemá styků, v stáru hledá apatyku.
 /: Hej, hola, hola, holala, francovkou tře kolena. :/

Stará archa

- R: /: Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou. :/
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, / kocábku náram, náramnou,
 Noe nebyl překvapenej, on to věděl, / kocábku náram, náramnou.

G**D⁷ G**

Archa má cíl, já, archa má směr, já, / plaví se k Araratu na sever.

2. Šem, Cham a Jafet byli bratři rodní, / kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, / kocábku náram, náramnou.
Kázal jim uložit ptáky, savce, / kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachráně se samy hladce, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, / kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítka nesla, / kocábku náram, náramnou.
Na břehu pak vyložili náklad celý, / kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, / kocábku náram, náramnou.

R + Archa má cíl ... + R

Starý příběh

F

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas,

Am B C⁷

dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.

F F⁷ B Hm C C¹¹ F B F

Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou, každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

Mává, mává nám všem svobodná zem.

F

- R: Kdo se bojí vodou jít,

Gm C⁷

ten podle tónů faraónů musí žít.

F F⁷ B Hdím C C¹¹ F B F

Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Ten starý příběh z bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Strom

1. **Am** **G**
Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Am **G**
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F **G** **Am**
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F **G** **E**
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
- R: **A** **F#m**
A on tam stál a koukal do polí,
D **E**
byl jak král sám v celém okolí,
F#m **D**
korunu měl, i když ne ze zlata
A **E** **A**
a jeho pokladem byla tráva střapatá.
2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
A z vísky bylo město a to město začlo chtít,
asfaltový koberec až na náměstí mít.
3. Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímál.
4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
jen přítel vítr si na strništích z nouze o něm píseň hrál.

Stůj břízo zelená

1. **D** **A'**
Stůj, břízo zelená
D **Hm**
pod městečkem vojna silná,
C **D**
stůj břízo zelená.
2. ... můj bratříček na ni jede...
3. ... co on si tam vybojuje ...
4. ... můj bratříček z vojny jede ...
5. ... tři jablíčka v ruce nese ...
6. ... jedno on dal své matičce ...
7. ... druhé on dal své sestřičce ...

8. ... třetí on dal své milence ...
9. ... milenka se rozhněvala ...
10. ... že všech jablek nedostala ...
11. ... matička mě vychovala ...
12. ... sestřička mě kolíbala ...
13. ... tys mě, milá, nic nedala ...
14. ... bílý šátek jsem ti dala ...
15. ... tys ušpinil, já vyprala ...
16. ... pod městečkem vojna silná ...

Širý proud

1. Ten širý proud jak přejít mám, / proč neumím se nad něj vznést,
 ach, člun tak mít, ten řídit znám, / v něm lásku svou bych chtěla vézt.
2. Jak kamení, jež působí, že potápí se celý prám,
 tak těžká zdá se, bůh to ví, má láska zlá, co v srdci mám.
3. Vždy, když se láska rozvíjí, rubínů zář se line z ní,
 však jako krůpěj pomíjí pod letní výhni sluneční.
4. Až něžnou růží spatříš kvést, co trny zájem oplácí,
 nenech se krásou klamnou svést, hled', ruka má teď krvácí.
5. = 1.

Šlapej dál

1. Když svý černý tělo necejtíš, / máš tejden hlad, žížeň v blátě spíš
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál.
- R: Jen dál, jen dál. / Na zádech v ranci máš jen bídu svou, / tak šlapej dál
2. Když máš dřít na šlichtu mizernou / svý známý v lochu, holku nevěrnou.
Můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál.
3. Když máš pech toho, kdo nekejšá / tvejch slavnějch kamarádů ubejšá.
Pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál.
4. Je nás víc, nemáme zastání, / jen špatnou barvu, špatný vyznání.
Černej mrak, který narůstá, šlapej dál.

Štěně

1. ^A /: Narodilo se štěně, ^D lidí se nebálo, ^A :/
^D /: se svým stínem na stěně, ^A to štěně, ^{E⁷} celej den si hrálo. ^A :/
2. A když povyrostlo víc, protáhlo si nohy,
 vydalo se do ulic, do vesnic, očuchávat rohy.
3. Čuchá tady, čuchá tam a ocasem vrtí,
 uviděl ho jeho pán, grobián, rozvzteklil se k smrti.
4. „Aby pes znal celou ves, to jsou ňáký mravy?“
 Takovej všetečnej pes na řetěz, to mu mravy spraví.”
5. A tak na řetěze rost, až z něj vyrost hafan,
 jednou mu pán pro radost dával kost a byl zle porafán.
6. „Jak to, že ten pes kouše,“ sám sebe se tázal,
 „dřív neublížil mouše, proč kouše, když jsem ho uvázal?“
7. Seběhla se celá ves a pánovi praví:
 „Celej svět už ví to dnes, že řetěz mravy nenapraví.“

Tak už mi má holka mává

1. ^{Em} Posledních pár minut zbejvá jen, / ^D máš teplou dlaň, ^C už se stmívá, ^{Em} ^{Em} ^D ^A ^{Em}
^{Em} ^D ^C ^{Em} ^{Em} ^D ^A ^C ^E
 těžký je říct, že se končí den, / vlak poslední vagón mívá.
- R: ^G Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý, ^F ^D
^{Em} ^C ^{A⁷} ^{D⁷}
 život jde dál, to se stává, já to vím,
^G ^F ^D
 tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
^{Em}
 tak jeď, jeď, jeď, / tak jeď, jeď, jeď, jeď, / tak jeď, jeď, jeď, / tak jeď.
2. Koleje jsou cejchem loučení, / holkám se ve vočích střádá,
 smutek je šátek osamění, / co mužskejm na cestu mává.
3. Za zády zůstal mi pláč a smích, / do tmy se můj vlak teď řítí,
 zmizela holka jak loňskej sních / a světla měst v dálce svítí.

Taši de lé

1. ^G Přicházíš z hor ze Země sněhů ^{G/F#}
^{G/F} ^E
 slunce, co pálí do mraků
^{Am} ^{D/F#}
 kde řeky se rvou o kámen z břehu
^G ^{Am}
 a duše lítaj na draku

Přicházíš z hor ze Země sněhů
na střeše světa usínáš
já vím, každej tvor zná soucit i něhu
jenže ty dlouho se neozýváš

R: /: Taši de lé / Slunce Sanghy a Dharmy / taši de lé :/
G G/F# Am⁷ D⁷/F#
Tu tu.

2. You come from up high from a land of snowcaps
And a sun that chisels through the clouds
Where rivers run quick and stumble on gemstones
And spirits fly with dragon wings

You come from up high from a land of snowcaps
You doze on the rooftops of the sky
I know that all creatures know feeling and questions
I just haven't heard from you for so long

Taši delé / shining sun of Sangha / taši delé
Taši delé / shining sun of Dharma / taši delé

Tereza

1. Ten den, co vítr listí z města svál, / můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má / a stáj, že svého koně nepozná.

R: Řekni kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát / a dál jsem se jen z hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic, / proč jsou v ulicích auta, jinak nic?
3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut / zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru / se válej černý klapky klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám / a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnuou ulicí / a osamělý město mlčí.

Těšínská

1. Am Dm F E Am Dm F E Am
 Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dm F E Am Dm F E Am
 u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C Dm
 moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
 z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dm F E Am Dm F E Am
 kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
 nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
 mluvila by polsky a trochu česky,
 pár slov německy, a smála by se hezky,
 jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
 u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych,
 měl bych krásnou ženu a tři děti,
 zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
 celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
 u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
 tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
 slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
 bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
 vidím to jako dnes: šťastného sebe,
 ženu a děti a těšínské nebe,
 ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Am Dm F E Am
 /: na na na ... :/

Tisíc mil

1. G Em Am C
 V nohách mám už tisíc mil / stopy déšť a vítr smyl
Am D G
 a můj kůň i já sme cestou znavení
- R1: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
 bílej dům to malý bílý stavení
2. Je tam stráň a příkrej sráz / modrá tůň a bobří hráz
 táta s mamou kteří věřej dětskej snům
- R2: Těch tisíc mil těch tisíc mil / má jeden směr a jeden cíl
 jeden cíl ten starej známej bílej dům

3. V nohách mám už tisíc mil / teď mi sbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění
4. Kousek dál a já to vím / uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům

To máme mládež

- E**
1. Jen zpívají si rock a zpívají si rock
no já Vám povím, milá paní, škoda pro nich slov.
- E   A   E**
- R: To máme mládež, to máme mládež
- H   A**
- doma řezali je málo, jak se zdálo
- H   E**
- kam to vede se ptám.
2. To včera jeden kluk mě sednout nepustil
a vymlouval se na frakturu, to je jejich styl.
  3. Ty holky jen tak tak se vejdou do svejch džín
a tyhle jejich mini, mini, já jsem z toho in.
  4. A všechno chtějí hned a všechno vědí líp
a když jim člověk moudře radí, mají na to vtip.
  5. No já Vám povídám, my byly jinačí,
i když se o nás taky neslo naší pavlačí.

To ta Heľpa

- Am   D   Am   D   Am   E⁷   Am**
1. To ta Heľpa, to ta Heľpa, to je pekné mesto,
Am   D   Am   D   Am   E⁷   Am
a v tej Heľpe, a v tej Heľpe švarných chlapcov je sto.
F   C   G   C   E
/: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Am   D   Am   D   Am   E   Am
ľen za jedným, ľen za jedným srdečko ma boli. :/
  2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nĕspravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,
ľen za jedným, ľen za jedným, počesenie moje.

Trh ve Scarborough

1. Dm C Dm
 Příteli, máš do Scarborough jít,
F Dm F G Dm
 dobře vím, že půjdeš tam rád,
F C
 tam dívku najdi na Market Street
Dm G B C Dm
 co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž jí ať šátek začne mi šít,
 za jehlu rýč však smí jenom brát
 a místo příze měsíční svit
 bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem
 šátek v písku přikaž ji prát,
 a ždímat v kvítku jabloňovém
 bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
 v něm se může na cestu dát
 s tím šátkem pak ať vejde v můj dům
 bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes pní nad přívaly vln,
 zorej dva sáhy pro růží sad
 za pluh ať slouží šípový trn
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou jej krop
 choď těm růžím na loutnu hrát.
 Až začnou kvést tak srpu se chop
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej
 druhé z růží pro mně nech stlát
 jen pýchy své a Boha se ptej,
 proč nechci víc tvou ženou se stát.

Trpasličí svatba

1. G C G A D⁷
 V lese, jó v lese, na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G C H⁷ C C^{#dim} G Em A D⁷ G
 žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se že - ní.

Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, s malou chatou.

Už jim choděj' telegramky už jim hrajou Mendelshona na varhánky.

- R: Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
 protože láskou hoří i to srdce trpasličí
 a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
 ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.
2. Mají tam lásku jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
 štěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
 Pijou tam pivo popovický, (ale malý), Šmudla se opil jako vždycky,
 Kajchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.
3. V lese, jó v lese ...
 Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Třešně zralý

1. Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý,
 sladký třešně zralý a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- R: Jó, třešně zralý, zrovna třešně zralý,
 sladký třešně zralý, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.
3. Řekla, že mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
 ať nechám ty své stáda, že léta pilně střádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
4. Pokud je mi známo, já řek jenom: „dámo“,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
5. Jó, u tý skály dál třešně zralý,
 sladký třešně zralý a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 sluncem, který pálí, jsem hnal své stádo dál.

Tři bratři

1. **Am**
Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
D Am E
v domě zchudlém jim souzeno žít,
Am
ti kostkama metali, kdo z nich má jíti,
D Am E
kdo z nich má jít,
F C G Am
kdo z nich má na moři pirátem být.
2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač nejmladší přec vybrán byl,
by koráby přepadat na moři žil,
jen na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
3. Po dobu tak dlouhou jak v zimě je noc,
a tak krátkou jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď.
„Napněte plachty a kanóny ven!“
4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl.
Teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.
5. Do Anglie staré dnes smutné jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král:
Ke dnu klesla pyšná loď, poklady
Henry si vzal,
střežte se moře on vládne tam dál.

Tři citrónky

1. **C Am Dm G⁷**
V jedné mořské dáli - ně
C Am Dm G⁷
zmizel parník v hlubině,
C Am Dm G⁷
jen tři malé citrónky
C
zůstali na hladině.

R: 3x /: Rýbaróba rýbaróba rýbaróba ča ča, :/ ... zůstali na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé,
netvařte se tak kysele,

vždyť je to přece veselé,
že nám patří moře celé.“

3. A tak se plavili dál a dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se doplavili
až na ostrov korálový.
4. Tam žila jedna babizna,
byla to mořská krabizna,
sežrala citrónky i s kůrou,
a tak skončila baladu mou.

Tři čuníci

- C**
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Am
řápají si v blátě cestou necestou.
Dm **G⁷**
Kufry nemají, cestu neznají.
Dm **G⁷**
Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
- R: Ui ui ui ... (*na melodii sloky*)
2: Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem.
Ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:
3. Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž.
Lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:
  4. Když kopýtko pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh.
Ušima bimbají, kopýtko máchají,
chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají.
  5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák.
Blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti nepohodě vesele si zpívají:
  6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.
V řadě za sebou, hele támhle jdou!
Pojdme s nima zazpívat si jejich píseň veselou!

Tři kříže

1. **Dm** Dávám sbohem všem břehům proklatejm, **C**
Dm který v drápech má ďábel sám, **Am** **Dm**
C bílou přídí šalupa „My Grave“ **Am**
Dm míří k útesům, který znám. **Am** **Dm**

- R: **F** Jen tři kříže z bílýho kamení **C** **Am**
Dm někdo do písku poskládal, **Am** **Dm**
F slzy v očích měl a v ruce znavený **C** **Am**
Dm lodní deník, co sám do něj psal. **Am** **Dm**

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

*Snad se chtěl modlit: „Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ...“*

- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm, co jsem psal ...

Tři myši prašivý

1. **C** Já by jsem chtěl mít tři myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **G7** **C** **G7**
F Já by jsem chtěl mít tři, tři prašivý myši, / já by jsem chtěl mít tři myši. **C** **F** **C** **C** **G7** **C**
2. Co bys s těma myšmama dělal?
3. Já by jsem ty myši zabil.

4. Co bys s těma mrtvolkama dělal?
5. Já by jsem ty mrtvolky stáhnul.
6. Co bys s těma kůžičkama dělal?
7. Já by jsem ty kůžičky prodal.
8. Co bys s těma penězmama dělal?
9. Já bych si koupil tři myši.

Tři tamboři

1. ^F Tři tamboři šli kdysi z vojny domů, / ^C tři tamboři šli kdysi z vojny domů
^F rata bum, ^F ratata bum, ^{F C F} šli kdysi z vojny do - mů.
2. Ten nejmladší nes' v zubech rudou růži ...
3. Královská dcera dívala se z okna ...
4. Tambore švarný, dej mi tu svou růži ...
5. Královská dcero, srdce dej mi za ni ...
6. Tambore švarný, ptej se otce mého ...
7. Můj pane králi, dejte mi svou dceru ...
8. Tambore švarný, jaké je tvé jmění ...
9. Můj pane králi buben s paličkami ...
10. Za to nekoupíš ženě ani sukni ...
11. Tři koráby já mám na širém moři ...
12. V jednom je zlato, v druhém drahokamy ...
13. V třetím se bude vozit moje paní ...
14. Tambore švarný, jmenuj otce svého ...
15. Můj otec, pane, anglickým je králem ...
16. A matka má je panovnicí v Uhrách ...
17. Tambore švarný, máš mít mojí dceru ...
18. Můj pane králi, děkuju vám za ní ...
19. Jsou u nás hezčí holky k milování ...

Tulácký blues

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy po - čí - tat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrať i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
vopilej smích i nárek vdov a v putykách se prát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues, můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a olověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

Ukolébavka pro Izáka

1. Další den šel už spát, zítra zas ti bude hrát o zemi, kterou Bůh ti dal.
Noc i den má svůj rád, přišel čas si nechat zdát krásný sen, jaký by sis přál.
- R: Zítra zas budeš mít příležitost pohladit ovečku, co už taky spí.
Já budu v noci bdít, kdyby někdo rušil klid, láska má vždy tě ochrání.
2. Usíná cela zem a před naším pohledem tajemně přikrývá se tmou.
Ovce už cítí chlad nezbyvá jim, než se hrát ve spánku jedna o druhou.

Už to nenapravím

- R: /: Vap tap tap tap tada ... :/
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A **A⁷**
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Dm **Dm⁷**
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
B **G**
zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem hlavu jako střep s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka růží

1. **Dm** **G** **Dm** **A**
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej down-a-down,
Dm **Gm** **Dm** **A**
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F **C** **A** **Dm** **C** **B** **A**
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dm **Gm** **A** **Dm**
je válka růží, derry derry derry down hej down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry derry derry down hej down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, derry derry derry down hej down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry derry derry down hej down.

V buši

G Em C D G Emi C D

/: Da ra da ra da ra da rau :/

- G Em C D G Emi C D**
 1. Mám v duši čisto, v srdci jisto, místo, kde slunce vstává.
G Em C D G Emi C D
 Tak na mý gusto v hlavě pusto, jenom stromy a tráva.

Am G Em
 Zelená hvězda padá do rybníka.

Am C D
 To krásná Madla ráda kominíka. / Jak tuším,

2. je v buši husto a Jacques Cousteau na ni ploutvema mává.
 Mám v duši čisto, v srdci jisto, v nohách měsíc mi spává. / A tak tak.
 Tak na mý gusto v hlavě pusto, jenom sloni a tráva. / Se šneky.

Zelená hvězda padá do rybníka.

To Josef Lada čeká na vodníka. / Jak tuším,

je v buši husto je a Jacques Cousteau už přístroje skládá. / Do deky.

Am Hm Am G Em
 Ta ra ra rá, ta ra rap sebe se zeptej.

Am Hm D
 Ta ra ra rá, ta ra ra rá. / A šeptej:

/: Da ra da ra da ra da rau :/

Zelená hvězda, padla na hladinu

to krásná Madla myslí na Aďinu, / mandlovou.

3. V buši husto je a Jacques Cousteau už přístroje skládá. / A zase.
 Mám v duši čisto, v srdci jisto, v botě lechtá mě sláma. / Na patě
 Tak na mý gusto v hlavě pusto, zkus to říkej si s náma. / Z paměti.

Zelená hvězda padá do rybníka.

To Josef Lada čeká na vodníka. / Jak tuším,

V buši husto a Jacques Cousteau zase ploutvema mává. / Jak je ti?

Ta ra ra rá, ta ra rap, sebe se zeptej.

Ta ra ra rá, ta ra ra rá. / A šeptej:

4. V buši husto a Jacques Cousteau zase ploutvema mává, / se šneky.
 Je v buši husto a Jacques Cousteau zase ploutvema mává, / na patě.
 V buši husto a Jacques Cousteau zase ploutvema mává, / na věky.
 Je v buši husto a Jacques Cousteau zase ploutvema mává, / a šeptej.
 V buši husto, no tak zkus to. / V buši husto, no tak , no tak ...

Ved' mě dál, cesto má

1. **G** **Em**
Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
G **Em**
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.
- R: **G** **D** **Em** **C**
Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
G **D** **C** **G**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Em **D** **G**
Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Em **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D⁷**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R: + /: ved' mě dál, cesto má ... :/

Veličenstvo kat

1. Dm C Dm
F Gm A
kupčící vyděšení hledí do misálů
Dm B C F C Gm
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
Gm Dm A⁷ Dm C
vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.
Gm Dm A⁷ Dm
vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.

Kněž ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

F C B C
Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B C
z ostnatého drátu páchne to zhnílotinou,
Gm Dm
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gm A
lidu vládne mistr popravčí.

2. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

3. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
/: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :/
S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :/

Vlak v 0.5

- G**
1. Já ti řeknu, proč jsem dneska divnej tak,
když v dálce za tunelem začne houkat vlak,
proč nechávám svou cigaretu vyhasnout
G
a každou chvíli stojím jako solnej sloup.
2. Toudle tratí já jsem jezdil řadu let,
mašina a koleje byly můj svět
a parta z vlaku, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.
3. Jednou když jsme jeli z Frisca v 0.5,
tahle trať nebejvala nikdy žádněj med,
po banánový slupce sklouz' a z vlaku slít'
a pod kolama zůstal mladej brzdař Kid.
4. Za rok nato zase z Frisca v 0.5
vyjel si Mike-mašinfira naposled,
tam v zatáčce za tunelem při srážce
z budky vylít' a zlomil si vaz vo pražce.
5. Pak už jsem zbyl jen já a Výhybka Joe,
ale neštěstí chodilo kolem nás dvou,
jednou Výhybka Joe už nevrátil se zpět,
ani on, ani ten vlak z Friska v 0.5.
6. Takže už víš, proč jsem dneska bledej tak,
já slyším za tunelem houkat divnej vlak,
v něm jede parta, se kterou jsem chodil pít:
strojvůdce Mike, Výhybka Joe a brzdař Kid.

C **A** **D** **G**
Ten vlak od Frisca už se řítí tmou, / tak ahoj, Kide, Miku, Joe!

Vlaštovko leť

- C** **Am**
 1. Vlaštovko leť, přes Čínskou zed',
Fmaj **G**
 přes písek pouště Gobi.
C **Am**
 Oblétni zem, přileť až sem,
Fmaj **G**
 jen ať se císař zlobí.
Em **Am**
 Dnes v noci zdál se mi sen,
F **G**
 že ti zrní nasypal Ludwig van Beethoven.
C **Am** **Fmaj** **G⁷** **C**
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
 zeptej se plamenáků.
 Kdo závidí, nic nevidí,
 z té krásy zpod oblaků.
 Až spatříš nad sebou stín,
 věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.
3. Vlaštovko leť, rychle a teď,
 nesu tři zlaté groše:
 První je můj, druhý je tvůj,
 třetí pro světloňoše.
 Až budeš unavená,
 pírká ti pofouká Máří Magdaléna.
 Vlaštovko leť, nás chudé veď.

Yesterday

- F** **Em** **A⁷** **Dm** **Dm/C**
 1. Yesterday all my troubles seemed so far away,
B **C** **B** **F** **C/E** **Dm⁷** **G⁷** **B** **F**
 now it looks as though they're here to stay / oh, I believe in yesterday.
 Suddenly I'm not half the man I used to be
 there's a shadow hanging over me / oh, yesterday came suddenly.
G/A **A⁷** **Dm** **C** **B⁷⁺** **Gm** **C⁷** **F**
 R: Why she had to go, I don't know, she wouldn't say.
G/A **A⁷** **Dm** **C** **B⁷⁺** **Gm** **C** **F**
 I – said something wrong, now I long for yesterday.
2. Yesterday love was such an easy game to play,
 now I need a place to hide away / oh, I believe in yesterday.
F/C **G/B** **B** **F**
 mm mm m m m

Zahrada ticha

- D   Em   C   G   D**
1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá, / zahradu zelenou všechno připomíná
  2. Jako dým závojů mlhou upředěných / vstupuješ do ticha cestou vyvolených
  3. Je to březový háj, je to borový les, / je to anglický park, je to hluboký vřes
  4. Je to samota dnů, kde jsi pomalu zrál, / v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál
  5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených, / tam venku za branou leží studený sníh
  6. Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas, / v zahradě zelený přejdou do ticha zas
  7. Světlo připomíná rána slunečných dnů / v zahradě zelený, v zahradě beze snů
  8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených / vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Za svou pravdou stát

- Hm   A   Hm**
1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
Em   Hm   F#   Hm
 jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
- R: **F#7   Hm   F#   Hm**
 /: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :/
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
  3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
  4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.
  5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
  6. = 1.

Zatracenej život

1. ^CTo bylo v ^FDakotě o ^Cvejplatě, ^Gwhisky jsem tam pašoval,
^Cže jsem byl sám jako ^Fkůl v ^Cplotě, s ^Gholkou jsem tam špásoval.
^CŠel jsem s ní nocí, kde vede ^Cstezka, okolo ^Cčervenejch skal
^Cnež jsem jí stačil říct, že je ^Chezka, zpěněnej ^Cbejk se k nám hnal.

R: C^7 F C
Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
 G G^7
pak jsem ho za rohy vzal a zahodil,
 C F C G C
udělal přemet a jako tur řval, do dáli upaloval.

2. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral, všechny své prachy jsem měl v talónu, na život jsem nadával: Ztracený život, čert by ho spral, do nebe jsem se rouhal než jsem se u baru vzpamatoval Belzebub vedle mě stál.
3. Jak rychle oplácí tenhle svět, než bys napočítal 5, Dáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti, Belzebub s partou stál vprostřed cesty, zavetřil jsem neštěstí.

R: Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
pak on mě za nohy vzal a zahodil,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dáli upaloval.

Zelené pláňě

1. **Am** **Dm** **Am** **E** **Am** **Dm** **C** **G**
 Tam, kde zem duní kopyty stád, / znám plno vůní, co dejchám je tak rád,
F **G⁷** **C** **A⁷** **Dm** **G⁷** **C** **E**
 čpí tam pot koní a voní tymián, / kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,
Am **Dm** **Am** **E** **Am**
 rád žiju na ní, tý plá- ni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnál, / já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
až přišlo psaní, ať na ni nečekám, / prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
sám znenadání v tý pláni zelený.

R: $\begin{array}{ccccccc} \text{F} & & \text{G}^7 & & \text{C} & \text{F} & & \text{G}^7 & & \text{C} \\ \text{Dál čistím chlév a lovím v ořeši, / jenom jako dřív mě žití netěši,} \\ \text{Am} & & \text{Dm} & & & \text{Am} & & \text{Dm} & \text{H}^7 & & \text{E} \\ \text{když hlídám stáj a slyším vítr dout, / prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.} \end{array}$

2. Kdo ví, až se doví z větrnejch stran, / dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží / a ona k šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítř ráno v pět

1. Am Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
F ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dm z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
E7 a pak vzpomenu si lásko na tebe,
Dm na na na na na na na na na na na na
E7 a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju ..na na
a co jsem si nadrobil si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne pal,
škodá bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Zvoník

1. Em Nahoře na věži, nahoře houpá se zvon, / a pod ním stál, právě on.
C Byl zvoníkem, zvoníkem z povolání / a měl, jedno velíkánský přání...
C D Em
- R: Em Olovo na lidi, olovo na lidi dám, / já, Quasimodo z Noterдам.
C D Em
Trámy a kamení, trámy a kamení jen, / dolů ven, na lidi dám
2. Ten zvoník měl rád cikánku, / cikánku krásnou jako květ.
Ona mu však jeho lásku, / velikou lásku, nechtěla oplácet.
2. Každý den lana do rukou bral, / aby ty zvony, rozhoupal.
Em
Zvony, ty sladké zvony, / které tolik miloval...

Žába puk

1. **C G+ C G+ C G+ B A⁷**
 U lesička zamrzla říčka, / budeme hrát hokej,
Dm A⁷ Dm A⁷ D⁷ A^{b7} G⁷
 nabrousím si u bruslí šrouby, / do zataček budu běhat O. K.
C G+ C G+ C G+ C C⁷
 Nemáme puk, je nám to fuk, / a budeme hrát zmrzlou žá - bou,
F E⁷ A⁷ D⁷ G⁷ C G+
 ani hokejky nemáme, / na detaily nedbáme.
2. Venco Kábů přihrej žábu, / já jim to tam fouknu,
 nebo radši sám piš na bránu, / jáse zatím na puklinu kouknu.
 V tom led puknul, já tam první hupnul, / vracíme se do kabin kraulem,
 takže žába — puk vyhrála, / ve vodě se rozhrála.

Želva

1. **G C G C G C G C**
 Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G C
 velmi radno je plavat na dno za ní.
D Em
 Potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá
G C G C G C G C
 Nic se neboj a vem si něco od ní.
- Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
 želví nervy od želvy schovám stranou.
 Jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe.
 Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
- R: **G D C G G D C G**
 Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
C D D⁷ C D D⁷
 ona ho na něco nachytá, i když si to pozděj vyčítá.
2. Ne moc lehce se želva po dně honí,
 ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
 jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí.
 Má se nebát želev a spousty vodní!

Život je jen náhoda

G B⁷ G E⁷
 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
A⁷ G Em D⁷ G A⁷ Cmaj D
 že v mém životě vyšla má, tak šťastná a krásná hvěz - da.

G B⁷ G E⁷
Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
A⁷ G Em D⁷ G E^b Cmaj A+
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá.

Hm F[#] Hm E⁹ E⁷
Zdání klame, mimoto každý sen,
D Ddim A⁷ A+ D C D⁷ D+
který v noci mí - váme, zažene příští den.

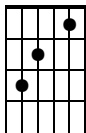
G C⁷ G G⁷
Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.

C G C Gdim G
Až uvidíš v životě záznaky, které jenom láska umí,
A⁷ A⁹ A+ D Gdim G^{#dim} D D+
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak poro - zu - míš:
G C⁷ G G⁷
Že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
C Cm⁶ E^{b7} G D⁷ G D+ G
láska, že je náhoda a bez ní štěstí není.

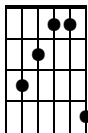
Žízeň

1. Když kapky deště buší na rozpále - nou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem.
Už v knize knih je psáno: bez vody ne - lze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
- R: Já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou ží - zeň, / stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí ží - zeň, ží - zeň, ží - zeň.
2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor.
Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

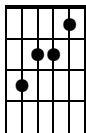
C

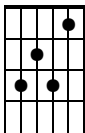
C⁵⁺

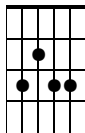
C⁶

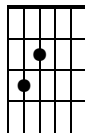
C⁷

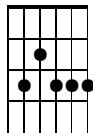
C^{7/9}

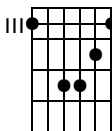
C⁷⁺

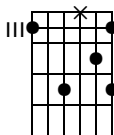
C⁹

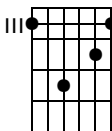
Cm

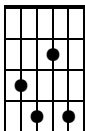
Cm⁶

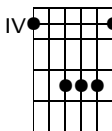
Cm⁷

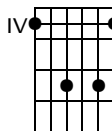
Cdim

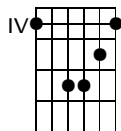
C[♯]

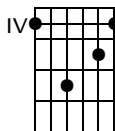
C^{♯7}

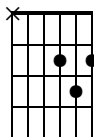
C[♯]m

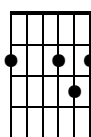
C[♯]m⁷

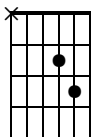
D

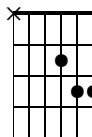
D/F[♯]

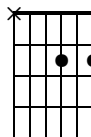
D²

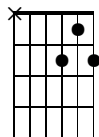
D⁴

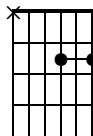
D⁶

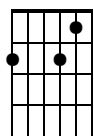
D⁷

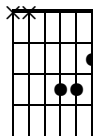
D⁷⁺

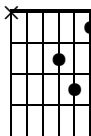
D⁹

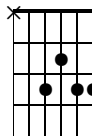
D+

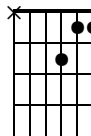
Dm

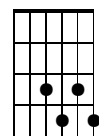
Dm⁴

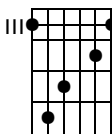
Dm⁷

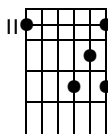
Ddim

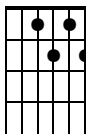
E^b

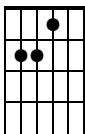
E^{b7}

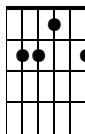
E^bdim

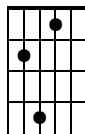
E

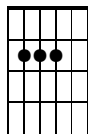
E²

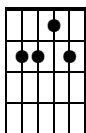
E²

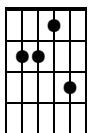
E⁴

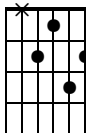
E⁶

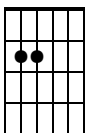
E⁷

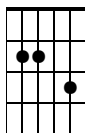
E⁹

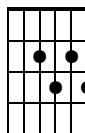
Em

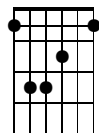
Em⁷

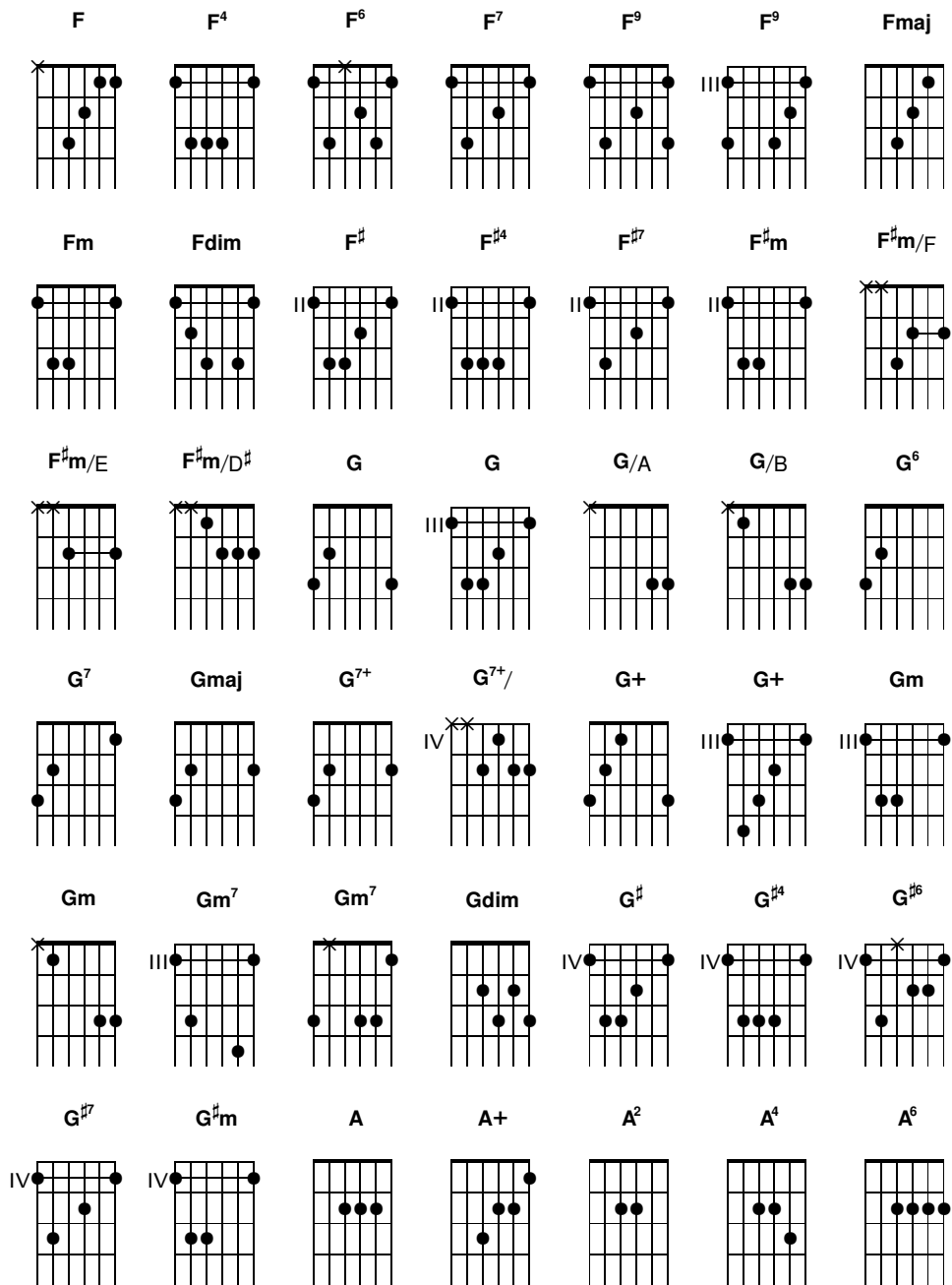

Edim

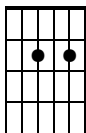

F

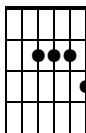

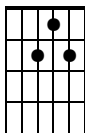
A⁷

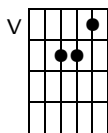
A⁷

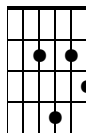
A⁷⁺

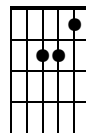
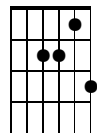
A⁷⁺

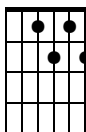
A⁹

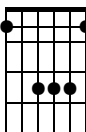
Am

Am⁷

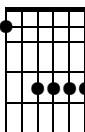
Adim

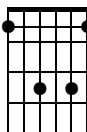
B

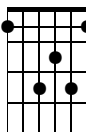
B⁶

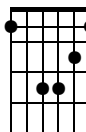
B⁷

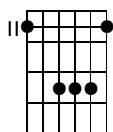
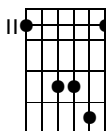
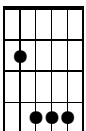
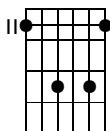
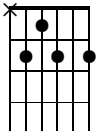
Bmaj

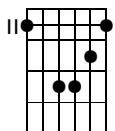
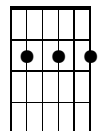
Bm

H

$$H^4$$

$$\mathbf{H}^4$$
 H^7 H^7

Hm

Hm⁷ $\text{Hm}^{7/4}$